

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 36.

Saturday September 12, 1987 (Sobota 12. 9. 1987)

50 LET OD SMRTI TOMÁŠE G. MASARYKA

Před padesáti lety - 14. září 1937 - zemřel v Lánech u Prahy první prezident Československé republiky - Tomáš G. Masaryk. President - Osoboditel, zakladatel Čs. státu. Za těch padesát let od jeho smrti republika a její národy prožily dramatické chvíle úspěchů i zvrátů, často s tragickým koncem. Mnichov, rozbití republiky nacistická okupace Čech a Moravy ve formě Protektorátu, Slovenska ve formě nuceného Slovenského státu. Po porážce nacistického Německa se „osvobození“ proměnilo jen v krátké údobí omezené demokracie a svobody, pak přišel Moskvou připravovaný komunistický převrat a násilné uchopení moci rudými zaprodanci Kremli, konec i té omezené svobody a demokracie a mezinárodní nezávislosti. A tato bolestná a ponižující situace dosud trvá a bude asi

ještě nějaký čas trvat. Nikoliv však věčně!

Masaryk se těchto tragických osudů své republiky nedočkal. Říká se, že kdyby v době Mnichova Masaryk žil, že by to tak špatně nedopadlo. Těžko říct! V době Mnichovské krize byl měl přes 88 let a asi by už neměl dosti sil a mezinárodní váhy, aby zastavil Hitlera a probudil západní mocnosti z jejich letargie.

T.G. Masaryk byl klasik demokracie. Byl strážcem ústavy; nejenom, že mu to ústava sama ukládala, ale protože se cítil zodpovědný za svobodné a správné fungování čs. demokracie a ústavních orgánů. Ústava z roku 1920 mu sice nedávala právo zasahovat do funkcí vlády a parlamentu, prezidentský úřad měl v novém státě více-méně jen funkci reprezentativní, avšak Masaryk silou své osobnosti a prestiže vykonával

podstatný vliv na domácí i zahraniční politiku. Jak poznamenává Jaroslav Pecháček ve své knize „Masaryk, Beneš, Hrad“; „...bez Masarykových osobních zásahů, bez jeho odstraňování lidí, jak on říkal - nepěkných - bychom republiku neměli tak, jak byla“ - Málomterý demokratický stát při svém zrodu, chtěl-li demokraticky zůstat a vyvíjet se demokraticky dál, musel čelit tolika problémům jako Československo. Sotva totiž opadly vlny prvního nadšení, národ se rozešel do politických stran a objevily se projevy nesnášenlivosti, sobectví a radikalismu, zejména když se vrátili agitátoři ze Sovětského svazu a zakládali komunistickou stranu odtržením se od sociální demokracie, do té doby nejsilnější politické strany. V té době jen Masarykova autorita - ve

(Pokračování na str. 7)

TGM na úmrtním loži.

Plačící lid na Staroměstském náměstí.

Pohřební průvod na Václavském náměstí.

Jaroslav Seifert:

ROZHOVOR SE SMRTÍ

Ty, která platíš víc, než zlato platí,
ty, která všechno máš, co už se nenavráť,
ty, v jejíchž rukou člověk zapomene,
všech břemen světa, sama bez břemene,
ty, která krutě rozkazuješ nésti
všem živým bolest, sama bez bolesti,
ty, která přijdeš kořistí svou jista,
ty, na niž nikdo se dost nepřichystá,
ty, smrti, věčná tanečnice žití,
ty, před níž nemůže se zachrániti
ni ocel, mramor soch a kámen chrámů,
ty, průvodkyně mrtvých po neznámu,
ty, beze změny jediná v tom světě,
zde máš: Hle, mrtvé tělo na lafetě,
jen vezmi je, to nejkrásnější dává
ti tento národ, který oplakává
v tom mrtvém víc, než mohl ti snad dátí,
ty, která všechno máš, co už se nenavráť,
jen vezmi jej do hlubokého klína,
kde ve tmě nikdy úsvit neprolíná,
at' spočine už mrtvý spravedlivý.

Nad jeho hrobem stojí národ živý.

DISCOURSE WITH DEATH

Thou who art worth far more than golden store
Thou who hast all that can return no more;
Thou in whose sheltering arms mankind forgets
Its burden, though thyself no burden frets;
Thou who commandest every living thing
To suffer pain, though knowing not its sting;
Thou who art certain, when thou comest, of thy prey;
Thou of whose coming none can tell the day;
Thou, Death, Life's partner in the eternal dance;
Thou to escape from whom there is no chance
For steel, for marble, for cathedral stone;
Thou leader of the dead across the unknown;
Thou who alone dost wear a changeless guise -
On this gun-carriage, see! a body lies;
Go, take it, Death; this nation now presents
This noble gift to thee, but more laments
In this just man than it could hand thee o'er;
Thou who has all that can return no more
Go, take and hide him in thy cavernous womb,
Where dawn can never penetrate the gloom.
Dead, may he find a peace devoid of fear.

Alive, his nation stands beside his bier.

(Translated by E. Osers and J. K. Montgomery,
London 1945)

Sloupek informací

**o stále pokračující a přesto utajované
civilní válce v africkém Sudánu,
a o těžkostech
socialistické vlády Alžíru
s nezaměstnanou mládeží.**

V Sudánu dále pokračuje občanská válka

Velká východoafrická země Sudán, které dala Anglie nezávislost v roce 1956, sestává ze dvou velmi různorodých částí: z arabského severu a z černošského jihu. Zatímco na jihu černoši, z části dosud animisté, z části obrácení ke křesťanství, se nadále živí primitivním tropickým zemědělstvím, arabský mohamedánský sever vládne centralisticky celé zemi. Částečně je pokrytý pouště a zčásti pastvinami s májím počtem vodních srážek. Vláda v Chartumu usiluje o ekonomický rozvoj severu země zavlažováním pozemků, na kterých je mimo jiné pěstována bavlna na vývoz. Průmysl je zatím jen ve svých začátcích. Vláda arabského severu, vedení úmyslem dosáhnout plné jednoty země a zároveň příkazy koránu, se rozhodli provádět nucené poarabštění jihu tím, že ve školách je arabština vyučovacím jazykem a studující mládež je donucována k přestoupení na mohamedánské náboženství. Proto se jih začal už před lety

bouřit, nejprve usiloval o obdržení autonomie, později pak o plnou nezávislost. Tak došlo v Sudánu k dlouhé, krvavé občanské válce, která s přestávkami trvá až dosud. Když černošský jih v bojích neustává, sever se pokouší jeho obyvatele vyhladovět: nedovoluje tam ani mezinárodním organizacím dopravovat potřebné potraviny.

Nynější sudánský ministerský předseda Sadek El Mahdi, která zastává svou funkci od května 1986, slíbil zpočátku, že se bude snažit skončit sudánský konflikt vyjednáváním s pluk. Garangem, vůdcem černošského jihu; na nátlak radikálních členů své vlády se však nakonec rozhodl „vyřešit sudánský problém pomocí armády“. Ta však dnes jeví únavu ze stálých bojů proti jižním guerilům v tamních džunglích, je pasivní a naprosto se nezajímá o další boje. Proto Chartum nyní posílá na jih arabské kmenové milice, zejména z kmene Rizagat z provincie Darfour, které jsou vládou vyzbrojeny a podřízeny velení vládních důstojníků. Tyto polodivoké milice provádějí na

území kontrolovaném pluk. Garangem, různé teroristické akce. Ve dnech 11. a 12. srpna 1987 milice vedené gen. Ghouroun Abdallah-em, obsadily město Wau, hlavní město provincie Bahr-el-Ghazul, a podle zprávy protivládního rozhlasu černošské „lidové armády pro osvobození jižního Sudánu“ tam náhodně vybrali 600 civilistů - (podle jiné zprávy pouze 250) - kteří pak byli na postrach ostatním jednoduše „postříleni jako zajatci“. Podobně už letos v březnu bylo ve městě Darien v provincii Darfour povražděno asi tisíc černošských domorodců arabskými milicemi. Vláda v Chartumu zachovává, pokud může, plné mlčení o tom, co se na jihu země děje. Masakr v Darien však zamlčet nemohla a tak oznámila, že prý šlo pouze o „vyrovnání tribálních účtů mezi dvěma kmeny, které byly ve sporu o jednu vodní louži“. Chartum vůbec vždycky mlčel o válce na jihu Sudánu a proto se mezinárodně o této věci skoro nic neví.

Katoličtí misionáři v jižním Sudánu, katolický arcibiskup Chartumu Msgr. Gabriel Zubeir Wako a dva profesori Chartumské university však nedávno dosvědčili existenci oprávněného obchodu s otroky, který provádějí arabské milice, poslané na jih. Zmocňují se tam černošských dětí, obvykle od 8 do 15 let věku, dopravují je pak na sever, kde je prodávají bohatým Arabům. Chlapci se prodávají za 600 sudánských liber - (jeden US dolar se rovná dvěma a půl sudánským libram) - a jsou určeni k polním pracím; děvčata se prodávají jen za 400 liber a je jich užíváno jako pomocnic v domácnosti. I dospělí černoši jsou někdy unášeni a prodáváni jako otroci. Vláda v Chartumu o této věci ví, avšak zavírá nad tím oči, protože její arabské milice bojují proti jižním povstalcům. Arcibiskup Wako o tom napsal ministerskému předsedovi Sadek El Mahdimu a zároveň si stěžoval na to, že katolíci jsou na jihu Arabů pronásledováni; na svůj přípis však neobdržel žádnou odpověď.

Předseda „Katolické mezinárodní misie“ Bernd Kaut po návratu ze své návštěvy v Sudánu prohlásil před francouzskou zpravodajskou službou „Agence France Presse“, že stovky, ba i tisíce mladých lidí jsou přepravovány jako otroci z jihu na sever; pak ještě dodal: „Mluvil jsem s jedním 12-letým chlapcem, který byl unesen ve městě Darien. Řekl mi, že celá skupina jich byla svázána jeden za druhým a první byl přivázán ke koni; všichni pak musili za

sebou v řadě pochodovat směrem k severu. V jedné oáze k nim byla připojena jiná řada dětí. Všichni tak došli po dlouhém pochodu na sever, kde pak pracovali na polích... Také jsem mluvil s několika dětmi, které nyní žijí ve sběrném táboře v Chartumu, jimž se podařilo uprchnout od svých arabských majitelů, kteří jich užívali jako otroků. Tito chlapci byli změst Ashoro, Mabyo, Nyang a Abyei, kde byli pochytáni a pak přivezeni na sever... Zejména je špatně zacházeno s děvčaty, z nichž jsou služebné a nuceně i nevěstky v arabských domácnostech.

Jedna 30-letá žena mi také vyprávěla, že její manžel byl letos v březnu unesen v krajině Darfour a prodán za 10 velbloudů...

Konec civilní války na sudánském jihu není tedy na obzoru. Nezdá se, že tento konflikt je možno vyřešit nynějšími liknavými a jen na polovic chtěnými válečnými akcemi vlády ministerského předsedy Sadek El Mahdiho. Ani není možno jej vyřešit vyjednáváním, protože jih už ztratil všechnu důvěru v upřímnost arabského severu a nechce nic jiného než naprostou nezávislost. Politici pozorovatelé v Chartumu se tedy domnívají, že dny vlády nynějšího ministerského předsedy jsou sečteny, a že v Chartumu nakonec převzmou vládní otěže arabští radikálové, kteří budou chtít rozdrtit rebelii jihu totální válkou.

Alžírská vláda neví, co dělat s nezaměstnanou mládeží

Alžírsko se od svého vymáčení z francouzské koloniální říše dalo na cestu socialismu a proto bylo silně nakloněno Sovětskému svazu. Jeho hlavním ekonomickým bohatstvím je stále ještě ropa; v přítomnosti vývoz zemního oleje a jeho produktů zajišťuje alžírské vládě 98 % jejích příjmů v cizí měně. To bylo ovšem pro Alžír velmi nepříjemné v nedávné době,

kdy snížením cen zemního oleje vládní příjmy v cizích měnách klesly o celých 40 %. Kvůli přijetí socialistického systému se alžírská ekonomie jen pomalu rozvíjí a dlouho se nemohla hnout z místa. Tento stav věcí by chtěl napravit nynější prezident Alžírsko M. Chadli, který vykonává svůj úřad už osm let; jeho druhý mandát má skončit na začátku roku 1989. Sám však při své nejlepší vůli nemůže dost rychle pokračovat, protože vládnoucí socialistická strana FLN zůstává stále doktrinářsky marxistickou a armáda je stále hotova hájit její moc. President Chadli by však chtěl postavit Alžírsko rozhodně na cestu ekonomické liberalizace. Referendem z 16. ledna 1986 byla přijata nová alžírská ústava, která plně rehabilituje soukromý ekonomický sektor a vybízí jej, aby investoval kapitál do užitečných a produktivních oborů. Úděl podnikatelů však zatím ještě zůstává velmi nesnadný. Socialistická byrokracie je stále na místě a je velmi těžkopádná. Státní monopoly, zejména v oboru zahraničního obchodu, dosud zůstávají plně platné. President Chadli obdržel v říjnu 1986 od armády ujištění, že ho bude podporovat v jeho liberalizačních snahách. Chce se tedy snažit co nejdříve využít 16 měsíců, které mu ještě zbývají v jeho presidentském úřadě, aby převedl alžírskou ekonomii na správnou cestu.

Hlavní starostí alžírské vlády je však dnes početná mládež, která se rychle rozmnožuje a pro kterou stagnantní socialistická ekonomie neposkytuje žádná nová pracovní místa. Z 24 milionů Alžírčanů je 75 % méně než 30 let, 60 % méně než 25 let a 50 % méně než 15 let. Demografický přírůstek je velmi vysoký; činí 3.2 procenta ročně. Na každý byt tam průměrně připadá 7.8 osob. Protože roční ekonomický růst je nedostatečný, životní úroveň obyvatelstva stále klesá a ceny životních potřeb stoupají. Vloni se v Alžírsku narodilo 860,000

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

September 12, 1987 — Vol. XII, No. 36.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

děti a příštím rokem se jich tam narodí ještě o 30,000 více. Sice 90 % dětí chodí dnes do školy, avšak jen málo jich dostuduje. Po skončení denního vyučování se děti vyhrnou na ulici a nemají co dělat, protože žádné tělovýchovné či vzdělávací organizace pro ně Alžírsko dosud nemá. Baví se tedy aspoň fotbalem, díváním se na televizi a nekonečným povídáním. Když pak pozdě večer televizní programy skončí, jde se přímo spát. Na studium nemá ani pomyslení. V r. 1986 na 300,000 žáků opustilo obecnou školu bez závěrečného vysvědčení. V téměř roce však existovalo pouze 81,000 pracovních míst pro mládež, aby se vyučila některému řemeslu, či technické specialitě jako životnímu povolání. Někteří mladí lidé vystudují střední školu a nadané i universitu; hlavně jde o děti zámožných rodin. Ani středoškolské ani univerzitní diplomy však nezaručují jejich nositelům, že naleznou hledanou práci. Tak zdrcující většina alžírské mládeže - zejména chudá mládež v lidových městských čtvrtích - zůstává bez práce, nemá co dělat a snaží se strávit svůj čas jak může. Kritizuje státní řízení ekonomie a celého života, avšak přitom od státu všechno očekává. Přitom Alžír musí dovážet plných 60 % potravin,

které potřebuje na uživení svého obyvatelstva.

Vláda se snažila vyřešit tento problém příliš čtené a nezaměstnané mládeže vedením kampaně pro omezení porodnosti, avšak její úsilí mezi muslimským obyvatelstvem - (které se řídí příkazy koránu a považuje děti za bohatství a záruku více méně bezstarostného stáří) - nemělo vůbec žádný vyledek. Vláda tedy nařídila i vysoké radě islámské, nejvyšší náboženské autoritě v zemi, aby důrazně prohlásila, že za určitých podmínek islámské náboženství dovoluje omezení porodů. I to však byla zbytečná snaha; ženy se domnívaly, že protinatalistické snahy jsou namířeny proti nim ze strany mužů, kteří je chtějí zbavit ještě poslední moci, která jim zbývá plození dětí - a tak by si je chtěli úplně podmanit.

Těžkosti početné alžírské mládeže, její velká nezaměstnanost a neznalost řemesel jsou dnes hlavní starostí tamního vládního režimu. Za současných okolností, kdy tam kvůli trvajícím zkamenělému socialistickému hospodaření a kvůli nepříznivé mezinárodní konjunktuře nelze předvídat rychlý ekonomický rozmach, zdá se být Alžírsko odsouzeno k dalším dlouhým letům chudoby podobně jako Egypt.

Milé děti,
přijďte zase na Kašpárka v sobotu,

dne 26. září 1987

ve 4:00 hod. odp. v Masarykově škole, 5701 W 22 Place, Cicero; už se na vás těší!

Milí rodiče,
dopřejte svým dětem tu radost! Přiveďte je na loutkové představení, kde se mluví česky, kde uslyší naše národní písně. Apeluje na vás a vaše národní uvědomění!

Milá redakce Hlasu národa, minulá Kašpárkova sezona byla velice slabě navštívena, a tak věru nemáme ani ten troník, o který bychom se s vámi mohli rozdělit. Velice litujeme, že mladí rodiče nemají zájem o to, aby jejich děti také rozuměly česky, a že nijak nepodporují naše snahy. Pevně věříme, že se tato sezona lépe vydaří, neboť jinak budeme musit loutková představení ukončit. Děkujeme vám za uveřejnění této zprávy.

Za loutkařskou skupinu:
Eva Lutovská

ORIENTAČNÍ MAPKU CESTY NA HOLY HILL

uveřejňujeme pro ty, kdo tam pojedou na naši výroční národní pout' osobními auty. Mše sv. bude v dolním kostele v 11:30 hod. dopoledne. Křížová cesta

ve 2:30 hod. odpoledne, svátostné požehnání ve 4:30 hod. odpoledne. Odjezd domů v 6 hod. odpoledne.

Všem účastníkům pouti přejeme dobrou pohodu, šťastné cestování a s Boží pomocí „Na shledanou“ na Svatém Kopečku!

Klub Domov z NSČK

48th
Moravian Day

Sunday
Sept. 27, 1987 2:00 P.M.

UNION HALL NO. 150, ROUTE 66
ONE BLOCK WEST OF LAGRANGE ROAD
COUNTRYSIDE, ILLINOIS

WELCOMING DANCE WILL BE HELD ON SATURDAY
SEPT. 26, 8:00 P.M. AT "AMERICAN LEGION HALL"
5510 W. 25th. ST. CICERO, ILL. 60650

Výroční piknik čs. exulantů

Sdružení československých exulantů v Chicagu pořádá tradiční piknik v neděli 13. září 1987 v National Grove č. 4 na 27 ulici a Desplaines Ave. v N. Riverside.

Po celé odpoledne bude vyhrávat populární hudba „Concertina Club“ jak k tanci tak i k poslechu. Zahrají vám všechny ty vaše známé české i slovenské, národní i populární písně a tu vaši nejmilejší si můžete dát zahrát a s nimi i zazpívat.

Piknik bude dobře zásoben tradičními dobrotami, které jsou vždy na „Pikniku exulantů“ tak vyhledávány. Jsou to pravé české jaternice, pověstné bramboráky, moravské klobásy a debrecinky, dále švestkové koláče a jiné domácí pečivo ke kávě.

Výlet exulantů je velkou společenskou událostí na které nesmíte chybět. Přijďte prožít příjemné nedělní odpoledne v kruhu vašich přátel a známých. Těšíme se na vaši návštěvu.

Výbor Sdružení čs. exulantů

VELMI VÝHODNÁ INVESTICE

VÝHODNÁ KOUPE

rodinného domu v Berwynu, IL. v sousedství „Gold Coast“; 15 let stará cihlová stavba; 3 ložnice s prostornými šatnami, kuchyně, jídelna, obývací pokoj, 2 koupelny, dokončený basement s rekreační místností, zastíněné patio a garáž na 2 auta. Dobrá cena - musí se vidět.

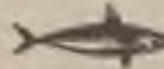
Prodej lotů úrodné půdy v Arizoně
1) Bisbee - Arizona

Na prodej 12 lotů - velikost 330 feetů x 146 feetů. Loty je možno koupit dohromady, anebo odděleně: Cena jednoho lotu \$1,300 anebo podle dohody.

2) Wilcox - Arizona
3 loty - každý velikosti 40 akrů. Možno zakoupit dohromady, anebo jednotlivě. Cena podle dohody.

Blíže informace podá Yara MLSNA

RE/MAX Partners Realtors
7002 záp. Čermáková tř. v Berwynu
Ø (312) 484 - 2300

TREŠČÍ JÁTRA (SMOKED COD LIVER)

Finest quality imported from Denmark. Sold by case (24 cans) only. \$48.00 - Shipping and handling included. Send check or money order made out to:

ROTTER & Co., P.O. Box 1478
KAMUELA, HAWAII, 96743

DOBA "BĚHEM ROKU"

24. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, všechno jsi stvořil a všechno řídíš. — Pohlédni na nás a dej, -- abychom ti sloužili celým srdcem — a na sobě poznali, — jak nás opravdově miluješ. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY SIRACHOVCOVY (Sir 27, 30-28, 7)

Pomsta a hněv jsou ohavností, jen hříšný člověk je chová v srdci.

Kdo se máti, zakusí pomsty Páně, který v paměti uchová jeho hříchy.

Odpust' křivdu svému bližnímu, a pak i tvé hříchy budou odpuštěny, když budeš prosit.

Člověk uchovává hněv na druhého, ale od Pána hledá uzdravení? S člověkem sobě rovným nemá slitování, ale za své hříchy prosí? Uchovává pomstu, ať je sám jen člověk; kdo se smiluje nad jeho hříchy? Vzpomeň na konec a přestaň nenávidět (vzpomeň) na hnilobu a smrt a dbej příkázání!

Vzpomeň na příkázání a přestaň nevražít na bližního, (vzpomeň) na smlouvu s Nejvyšším a odpust' vinu!

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řim 14, 7-9)

Bratři! Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána. Ať jsme tedy živí nebo mrtví, patříme Pánu. Vždyť právě proto Kristus umřel a vstal k životu, aby se stal Pánem nad živými i nad mrtvými.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 18, 21-35)

Petr přistoupil k Ježíšovi a řekl mu: "Páne, kolikrát mám odpuštět svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?" Ježíš mu odpověděl: "Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát."

S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen mnoho tisíc hřiven. Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenu prosil: "Měj se mnou strpení, a všechno ti vrátím:!" A pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil.

Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: "Zaplat' mi, co jsi dlužen!" Jeho spoluslužebník mu padl k nohám a prosil ho: "Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!" On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh.

Když jeho spoluslužebníci viděli, co se přihodilo, velice se zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. Tu ho pán zavolal a řekl mu: "Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?" A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh.

Tak i můj nebeský Otec učiní vám, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru."

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

P. Adalbert M. Zuna:

XXIV. NEDELE „BĚHEM ROKU“

13. září 1987

I. Čtení (Sirachovec 27,30-28,7)

Mnoho textů z knihy Sirachovcovy je důkazem, že Starý zákon byl skutečně „školou“ a přípravou na příchod Krista a na jeho učení evangelia. Zvláště dnešní čtení o ochotě odpouštět má všechny znaky přípravy na přijetí Kritova učení o odpuštění. Již jsme slyšeli kdo byl Sirachovec a jaké bylo poslání jeho knihy, která je výslednicí setkání židovské kultury s kulturou pohanských národů v jejím přestrojení do řecké civilizace, která tehdy kvetla v Egyptě, kde Sirachovec hlásal svým soukenovcům boží moudrost. A protože tu řeckou civilizaci dobře znal, znal i její „filosofické myšlení“, a tak přizpůsoboval starozákonní israelské nauky řeckému myšlení a vyjadřování ze dvou důvodů:

1) aby své soukenovce „obrnili“ proti lehkovážnému odpadu o víry v jednoho jediného Boha - Hospodina, který se zjevil jejich praotci Abrahamovi, a 2) aby zpřístupnil židovskou víru vzdělaným pohanům, vychovaným v helenistickém myšlení. Vždyť to bylo právě v egyptské Alexandrii, kde sedmdesát znalců Starého zákona přeložilo židovské náboženské knihy z hebrejštiny do řečtiny, známé pod názvem „septuaginta“.

Tématem dnešního čtení z knihy Sirachovcovy je láska k bližnímu. Základní myšlenka je téměř podobná prosbě z Otčenáše: „Odpust' nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“ a pak i Kristově

myšlenke: „Kdo se hněvá na svého bratra, hoden bude soudu.“

U Sirachovce to ještě není zcela myšlenka evangelia, ale je jí už velmi blízká. Autor odzuzuje hněv a nenávisť k bližnímu. Zahrnuje jednou myšlenkou dva hříchy: hněv a zášť vůči druhým. Hněv sám není tak vážným proviněním, jako nedostatek pravé lásky. Hněv může být projevem netrpělivosti neb špatné nálady. Jsou lidé urážliví, kteří jsou rozhněváni „pro nic za nic“, a jiní se pak zlobí na celý svět. Může být i oprávněný hněv, když běží o čest a slávu boží, o vyloženou nespravedlnost, když horlíme o to, aby lidé uznali svůj hřích a vzdali opět Bohu čest, která mu patří, nápravou své nehorázné nespravedlnosti, které se dopustili. Tu pak mluvíme o svatém hněvu. Hněv je však zvláštním a velkým hříchem, když je projevem nenávisti a nelásky vůči bližnímu. Sirachovec ještě nemohl nic vědět o podobnostech Krista Pána a o jeho učení a přesto dospěl k myšlence, která je zcela blízko slovům samého Spasitele: „Odpust' křivdu svému bližnímu, a pak i tvé hříchy budou odpuštěny, když budeš prosit“. - Krásná je pak i pohnutka, kterou udává, aby nás povzbudil milovat svého bližního a odpouštět těm, kdo nám ublížili: „Pomni, že jsi smrtelný člověk, hniloba. Kdo bude jednou prosit za tebe, když zemřeš?“ Důvodem nelásky je neznalost Božího zákona. Snaž se, abys celým srdcem hledal Boha a zachovával jeho příkázání pro své vlastní dobro a štěstí. Bude-li tvé srdce plné pravé lásky, přestaneš nevražít na druhé a Bůh ti bude milosrdný, ochrání tě, rád odpustí tvůj hřích.

II. Čtení (List sv. Pavla k Římanům 14, 7-9):

U Sirachovce jsme slyšeli varování: nenechat se na bližního, umět mu upřímně odpustit a pamatovat na svou smrt a žít podle Božího zákona. Jen tak můžeme obstát jednou sami před věčným soudcem. Sv. Pavel jde ve své víře v Krista dále. Přirozeně se všichni bojíme okamžiku, kdy budeme muset opustit tento svět. Budeme zbaveni všeho - krom vlastního - „já“. Od Krista však víme s určitostí, že naše „já“ smrtí nekončí, ale že se sejde se svým Stvořitelem a s Ním, a proto se smrti nemusíme bát. Pro křesťana je smrt vstupem do nového života a dává mu proto zcela nový pohled jak na život pozemský, tak i posmrtný. Křesťan ví s určitostí, že je stále v „rukou božích“, ať v životě či ve smrti. Nikdo z nás si život prodloužit nemůže ani o minutu kromě rozumné životosprávy - a ještě tu jsou všelijaká překvapení. Náhlá mrtvice, smrtelný úraz, přírodní katastrofa atd. Proto nikdo nemůže pochybovat o tom, že skutečně jsme na zemi jen jako návštěvou. Je-li náš život obrácen k Bohu, žijeme-li v přítomnosti boží, „chodíme-li před tváří Boží“ - jak o to Bůh žádal od Abrahama, smrt není nic mimořádného, protože v okamžiku smrti právě tak jako jsme v rukou božích v tomto krátkém životě budeme v nich i po smrti - a to pak už úplně. Spasitel to vyjádřil jednou svou modlitou, když na kříži zvolal: „Otče v Tvé ruce poroučím svého ducha!“ - Tato pravda však má ještě jiný důsledek. Připomíná nám, že ti, kdo zemřeli, žijí již věčným životem, a že jsou v nebi, či v očistci. Zavržení též podléhají moci Boží právě v tom, že Bůh je k Sobě nepřijal když odmítali Jeho milost a nežili podle Jeho „návodu“. Protože doufáme, že naši drazí zesnulí ušli božím zavržení v pekle, je naší povinností modlit se za jejich duše a za všechny duše v očistci.

Evangelium (Matouš 18, 21-35):

Podobenství o nevědčném služebníku je velmi výmluvné a důležité podobenství, které se týká každého z nás. Je to velmi důležitá rada našeho Spasitele, jak si zajistit odpuštění věčného soudce. Důležité rozhodnutí, že je jen jedno velké příkázání: Být schopen lásky! Není ovšem lásky k Bohu bez lásky k bližnímu. Největším projevem této lásky je odpuštění. Kristus Pán použil tohoto podobenství, když Petr k Němu přišel s otázkou, jak dalece a kolikrát je třeba odpouštět. Petr byl v domněnání, že ve své opravdovosti už skutečně zná celý Boží zákon, a tak si na

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero

5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside

40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills

55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park

1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton

250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs

40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles

2600 E. Main St.
377-2100

Naperville

1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

svou otázku jakýmsi číselným dohadem i sám odpovídá. Jenomže, se špatnou se potázal. Petr, jako ostatní apoštolové, dosud dobře nevěděli, v čem spočívá křesťanská dokonalost.

Věděli už mnohé z řeči Horské, ale dosud si k tomu přidávali své lidské výklady. Odpovědí, kterou Pán dal Petrovi, jsme poučeni jednak o neskonale Boží dobrotě a zároveň o velikosti hříchu. Hřích je tak veliký, že jen Bůh jej může odpustit. Za všechny obdržené dary se nemůžeme nijak věčnému soudci odplatit, ani se za své chyby něčím „vyplatit“. Co ale jediné musíme konat v tomto životě, je alespoň

napodobit věčného soudce a odpustit z celého srdce těm, kdo nám ublížili nebo nás v našem domnění urazili. Třebaže ani skutečná osobní urážka není nikdy tak velká jako urážka Boha, když neodpovídáme na Jeho lásku - (vždyť „naš majestát“ nic neznamená) - musíme se snažit odpustit z celého srdce, beze zbytku. Jako když nám rodiče odpustí náš „dluh“. - Toto podobenství má nesmírný význam. Připomíná nám něco z „politiky boží“ vůči nám lidem. Především onu pravdu, že hřích je skutečně nesmírné, skoro nekonečné zlo. Ne proto, že bychom mohli být původci něčeho, co je nekonečné, ale proto, že je odmítnutím Boží lásky, která je skutečně nekonečná. A právě to podobenství přivedlo už mnoho lidí na cestu k Bohu, pomohlo jim k svatosti a jiným alespoň obrácením k štědrosti zajistilo mírný rozsudek věčného soudce na konci jejich života. Srovnáme vždy a při všem nechce-li se nám někomu něco odpustit - naši vlastní nedokonalost s neza slouženým utrpením Kristovým a nekonečnou spravedlností a láskou věčného Soudce. Když Bůh sám je ochoten nám odpustit naše chyby a hříchy při trochu naší lítosti a touze se napravit nezbyvá nám - chceme-li dojít u Boha milosrdenství, než abychom upřímně a z celého srdce uměli odpouštět i my: rodiče dětem, děti rodičům, sourozenci a příbuzní mezi sebou nevzájem - a pak svým sousedům, spolupracovníkům a bližním, s nimiž se v životě potkáme. Neodpustíme-li či odpustíme-li, ale nezapomeneme, nebude odpuštěno anebo zapomeněno i nám. Nemáme tedy jako křesťané jiného východiska než se během let svého života naučit stále lépe a doopravdy odpouštět, chceme-li, aby dobrcivý Bůh odpustil - v tomto životě i na věčnosti - naše velké i malé nedostatky lásky k bližnímu také nám.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí členové, přátelé a příznivci NSČK!

Náš chicagský Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční „Den českých katolíků“ v neděli 4. října 1987 v sále Česko-amerického kulturního střediska „Velehradu“ 2657-59 So. Lawndale Ave. Jako každým rokem čistého výtěžku z tohoto kulturního podniku bude použito k podpoře našich záslužných kulturně potřebných a dobročinných organizací a tisku.

K čistému výtěžku hodně přispívá zisk z knížek „Štěstěny“. Snažíme se vždy, aby vlastníci šťastných loteriálních čísel dostali za jejich odkoupení losů a svou dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.

Abychom měli však bohatou tombolu, potřebujeme také Vaši pomoci.

Obrácíme se proto již nyní na Vás s prosbou, abyste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pěkným dárkem do tomboly.

Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK, anebo do administrace H.N.: obě jsou, jak víte, v budově chicagského Velehradu. Nemůžete-li nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme, když nás zavoláte:

telefon NSČK: 522-7575; telefon H.N. 762-2044.

Předem přijmete naše srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaši štědrost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět podařila.

Distriktní svaz českých katolíků - Chicago.

V sobotní doplňovací české katolické škole Josefa kardinála Berana začne vyučování v sobotu 12. září 1987

Milí rodiče a děti, vítáme Vás po prázdninách do společné školní práce a vypořádáme Vám pro ni hojnost Božího požehnání, zdraví a vytrvalosti.

Pevně doufáme, že jako v předcházejících letech rodiče nám Vás přivedou, abyste nezapomněly a zdokonalily se v naší rodné a národní řeči.

Bud'te tak hodní a řekněte o naší sobotní české doplňovací katolické škole svým známým, kteří o ní buď nevěděli, anebo jejich děti byly dosud malé. V naší české škole mají možnost se zdokonalit v naší národní řeči, seznámit se s našimi národními tradicemi náboženskými a historickými, naučit se česky modlit a zpívat.

Začátek školního roku v české sobotní doplňovací škole Josefa kardinála Berana (2414 So. 61st Ave. škola Panny Marie Svatohorské) je v sobotu 12. září t.r. v 1 hodinu odpoledne. Vyučování začíná v 1:00 P.M. a končí ve 3:00 P.M.

Školní prázdniny a volné soboty budou vždy včas předem oznámeny.

Roční poplatek za rodinu je \$5.00.

V sobotu 12. září v 1:00

hodinu odpoledne začínáme nejenom vyučováním, ale též i nacvičováním dětského programu na Den českých katolíků, který se koná v neděli 4. října v chicagském Velehradě, a na kterém - jako každým rokem - děti vystoupí.

Na letošním Dnu českých katolíků bude mezi námi Njd. Otec biskup J. Škarvada z Říma. V předvečer této naší tradiční nábožensko - národní slavnosti bude sloužit naši pravidelnou mši svatou v 6:15 P.M. v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru (2414 So. 61st Ave.). Při této mši svaté udělí Otec biskup svátost sv. birmování a první svaté přijímání těm dětem i dospělým zájemcům, kteří se včas přihlásí.

Děti dostanou potřebné informace a materiál k učení hned při našem prvním vyučování letošního školního roku.

Doufáme, že rodiče, kterým záleží na tom, aby jejich děti nezapomněly naši rodnou řeč, uměly se v ní modlit, zpívat a napsat babičkám do Československa dopis, nám děti do školy přivedou.

Děkujeme rodičům za pochopení a spolupráci. Dětem pak přejeme hojnost úspěchů, vytrvalosti v učení a zdraví - jak ve škole americké, tak v naší.

Za sobotní doplňovací českou katolickou školu Josefa kardinála Berana:

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
Františka Uhlířová

Náš exilní Njd. Otec biskup dr. Jaroslav Škarvada z Říma přijede do Chicaga

Příležitost k přijetí svátosti sv. birmování a prvního svatého přijímání při české mši svaté.

S velkou radostí Vám oznamujeme, že náš Njd. exilní Otec biskup J. Škarvada z Říma bude mezi námi u příležitosti Národního dne českých katolíků, který pořádá místní Distriktní svaz českých katolíků v neděli 4. října ve 2:00 P.M. v sále chicagského Velehradu (2657-59 So. Lawndale Ave.)

Njd. Otec biskup bude v neděli 4. října v 10:30 A.M. sloužit koncelebrovanou českou mši svatou - s chrámovým zpěvem v našem národním jazyce - v kostele Blahoslavené Anežky české na Central Park Ave., v Chicagu.

V předvečer Dne českých katolíků bude sloužit naši pravidelnou českou večerní mši svatou v sobotu 3. října v 6:15 P.M. v kostele Panny Marie Svatohorské (2414 So. 61st Ave.) v Ciceru.

Při této mši sv. udělí Njd. Otec biskup svátost sv. birmování a první svaté přijímání

dětem a dospělým zájemcům, kteří se nám včas přihlásí.

Bud'te proto tak hodní a svůj úmysl přijmout svátost sv. birmování, anebo prvního přijímání nám bezodkladně oznamte! Svě rozhodnutí nám zavolejte co nejdříve. Informace a přihlášky přijímá kancelář Česko - amerického kulturního střediska „Velehrad“: 2657-59 So. Lawndale Ave; - ☎ 762 - 2044 od 12 hod. v poledne do 8:00 P.M.

Víte-li o někom, kdo by měl zájem o tuto významnou událost naší zdejší krajanské náboženské větve - upozorněte jej na ni, anebo nám zavolejte jeho číslo.

Njd. Otec biskup při svém letošním pobytu v Chicagu je ochoten nám věnovat 2-3 dny k uspořádání náboženské obnovy pro naši zdejší věřící obce. Datum a hodiny budou oznámeny v našich novinách, jakmile nám přesně stanoví dobu svého příjezdu.

Sledujte proto laskavě naše zprávy!

Děkují Vám předem za Váš živý zájem a solidární pomoc při organizaci této důležité duchovní obnovy v rámci Mariánského roku a doby příprav na svatořečení Bl. Anežky české.

Váš misionář
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

7002 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí baťovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

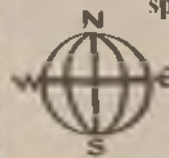
DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

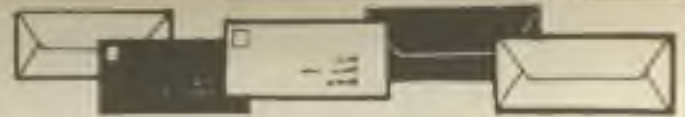
Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

DOPISY našich čtenářů

Z Československa přes protilehlou Tasmánii

Milý příteli, drahý krajaně.

Je neděle odpoledne; právě jsem se se synkem vrátil z pouti na Chlumku. Naše dcera tam dosud zpívá. U nás v Proseči je sbor dospívajících dětí, které dokáží nastudovat velmi pěkné a náročné nové písně ke mši sv. Dnes tedy také ještě s několika dětmi z Lúže zpívali a ještě budou zpívat na Chlumku. Bylo to úžasné a povzbuzující! Prostory starobylého chrámu naplnily nové melodie a nová krev. Mám za to, že se tam velmi energicky přihlásila ke Kristu nová nastupující generace. I nová kněžská generace se mění; už nesnese slovo „panáček“ ani důstojný pán, ale chtějí být nazýváni jen „otci“ víry, jakožto svědkové Kristova vzkříšení, v Něhož uvěřili. Ze starých kněží tam byl pouze pater Kubát. Ale věřících je stále mnoho a očividně jich přibývá. Naše myšlenky před obrazem Matky Boží zalétly na různá místa na zeměkouli k lidem naší krve.

Mysleli jsme tam i na Vás v daleké Tasmánii.

Nyní trochu k Vaším dopisům, za které Vám velmi děkuji a stále se k nim vracím. Je v nich mnoho vědomostí a příběhů, v nichž se většinou nějakou formou zrcadlí láska k rodné vlasti a je v nich mnoho citu a vyzrálé moudrosti, moudrosti, kterou jste získal během svého - často asi nelehkého života. Velmi tu oceňujeme, že jste si to vše nenechal pro sebe, ale obětavě se o vše podělil s ostatními v exilu a také i s námi v Proseči. Je to, jako kdyby z Vaší - jistě krásné Tasmánie - zalétla semínka Vašich myšlenek sem k nám. A věřte, že zde nacházejí úrodnou půdu! Naši lidé tak aspoň vědí, že nejsou osamoceni a zapomenuti. Víte, že se konečně i u nás začíná cosi měnit? Zejména vnitřní myšlenky lidí. Hledají najednou upřímně Boha. Zpívají se jiné písničky a těch, kteří jsou „solí země“ přibývá, jsou také opravdovější. Budoucnost nám všem drahého národa už není tak beznadějná, jak se nám začínalo

zdát! Dnes můžeme být křesťansky optimističtí. Věříme, že Bůh nám dává jenom dobré dary, anebo to, co je nám ku prospěchu. Bylo nám asi třeba i trochu podílu na Kristově křížové cestě, abychom nebyli katolickými křesťany jen „ze zvyku“, jak tomu - bohužel - bývalo často před veškerým tím pronásledováním.

Píšete, že se Vám stáří hlásí. Víím, že stáří je těžká věc, ale i za to náleží Bohu dík; ne každý se ho dožije! A zdaleka ne každý naplní svůj život tak obětavou a poctivou prací pro národ, krajany a církev jako Vy. To vše nebude v budoucnu zapomenuto ani u nás doma ani na věčnosti. Naopak, teprve to bude spravedlivě odměněno.

U nás začínají právě žně, a na mysl mi neustále vyvstává takový přírůstek o plném obilném klasu a o stáří. Plný klas je obtíženo zrny, sklání se, vydává úrodu a má svým uzráním největší cenu. Stáří je také různě obtíženo a také se často sklání, ale má moudrost myšlenek, neocenitelných zkušeností a

tedy ohromnou cenu, zejména pro ty mladší, kteří ji dokáží uznat. U Boha má člověk vždycky cenu, poněvadž je stvořen k obrazu Božímu, a jen to je základem všech lidských práv a skutečné demokracie.

S velkým zájmem jsme si přečetli Váš článek v chicagském Hlasu národa „Misionáři z Jižní Americe“. příběh bratří Kosů je pro nás životem bratří Kusých z nedalekého Kutvína. Jenom musím dodat, že jejich sestra Marie překročila již hranice věčnosti. Zemřela nedávno. I já jsem ji znal. Chodívala vždy na první pátek do Proseče ke sv. zpovědi. Nyní už jistě plně prožívá Pánův slib - „lidské oko nevidělo, lidské ucho neslyšelo a na mysl lidskou nepřišlo co Bůh připravil v nebi těm, kteří jej milují“...

Máme radost nad tím, že i z našeho kraje vyrostli dobří misionáři. Sám jsem měl to štěstí, že jsem si v minulosti vyměnil několik dopisů s Otcem Jaroslavem Popelkou S.J., který působil několik let v misiích u kanadských Indiánů, a pak se

začal starat o naše krajany v Kalifornii. Nevím, co s ním je právě teď, byl prý vážně nemocen - nechci ho zbytečně zatěžovat. Chci jen dodat, že pochází nedaleko od Poličky - z Jimramova na naší Vysočině. A takových je chvála Bohu jistě ve svobodném světě víc.

Pokud běží o mladší emigraci exulantů na Západě, mám zde dojem a mrzí nás to, že jim chybí Vaše snaha o zapojení se do krajanského života, aby dokázali činem a obětí svou národní angažovanost. Zdá se, že mladé exulanty spíše zajímá maximální výdělek, cestování, „užívání světa“ a že na vše ostatní kašlou. Já mám také bratránka v Americe, ale nijak se „neprojevuje“. Je možné, že se třeba hned neuchytil a má stále ještě existenční těžkosti. Nevím, nepíše.

Zatím se s Vámi loučím a děkuji Vám za Vaši přízeň. Zdravím Vás, Vaši ženu Annu a celou Vaši rodinu. Hlavně Vám přeji brzké uzdravení.

Myslíme na Vás a jste v mých modlitbách Václav Toulovec

Setkání papeže s americkými

židovskými autoritami

Vatikán. - Dne 1. září papež Jan Pavel II. přijal na svém letním bydlišti v Castelgandolfo - jižně od Říma - návštěvu devíti předních amerických židovských duchovních autorit: pěti rabínů a čtyř jiných vůdců. Cílem této návštěvy bylo „objasnit“ poměr Svaté stolice a katolické církve vůči židům a vůči jejich pronásledování nacisty za druhé světové války. Blízkou příčinou tohoto setkání byly ostré protesty amerického židovského světa proti tomu, že papež Jan Pavel II. přijal ve Vatikánu návštěvu rakouského presidenta Kurta Waldheima, kterého židovské světové organizace obvinily z účasti na nacistických válečných zločinech vůči židům na Balkáně. Touto audiencí měly být uklidněny americké židovské

autority a tím připravena cesta na plánovanou oficiální setkání sv. Otce se zástupci amerických židů v Miami na začátku jeho druhé návštěvy Spojených států, která začne 10. září. Tato audience trvala celých 65 minut; prvních 45 minut mluvili členové židovské delegace o svých stížnostech, zatímco jim sv. Otec naslouchal; potom po dvacet minut papež osvětloval své stanovisko a mluvil o svých zkušenostech za druhé světové války, kdy byl svědkem toho, že celé židovské obce byly v Polsku nacisty vyhlazeny. Papež Jan Pavel II. prý učinil na židovské návštěvníky hluboká dojem, ačkoliv nebyli plně spokojeni s jeho odpovědí na jejich stížnosti, že přijal návštěvu rakouského presidenta a nedal mu „lekcí“ o židovském holocaustu. Jeden z židovských delegátů o tom řekl, že obě strany „se vlídně shodly na tom, že se neshodují“. Obě strany -

židé a Sv. Stolica s katolickou církví - prý hledí odlišně na antisemitismus a pronásledování židů nacisty za druhé světové války. příčina těchto neshod asi pramení v tom, že papež Jan Pavel II. a mnozí jiní dnešní vatikánští hodnostáři sami žili za války v nacisty okupovaných zemích a mohli všechno poznat zblízka na vlastní oči, zatímco američtí židé o všem soudí z bezpečné dálky a z vlastní zkušenosti o tom nic nevědí. Papež Jan Pavel II. slíbil přítomným, že bude všemožně usilovat o překonání tisíciletých neshod mezi katolíky a židy. Hledisko Vatikánu a katolické církve bude proto nyní navíc osvětleno vydáním důležitého dokumentu Sv. Stolice, který bude pojednávat o dvaceti stoletích vztahů mezi židy a katolíky, o antisemitismu, o holocaustu a o roli papeže Pia XII. vůči židům za druhé světové války. Někteří dnešní židé - bez ohledu na skutečnost - posuzují totiž nepříznivě úsilí Pia XII. o záchranu židů za druhé světové války jen pod zorným úhlem obsahu divadelní hry Hochhutha „Náměstek“ napsanou údajně stejně jen „na objednávku“. Najednou prohlašují, že bylo povinností papeže Pia XII. dramaticky a důrazně nějakým dokumentem odsoudit Hitlera a nacisty před celým světem kvůli jejich vyražďování židů. Nikdo už dnes

ovšem nemluví o tom, že právě takové „gesto“, které dnes židovské autority předhazují papeži Piu XII., že je neudělal, udělali za války z popudu Vatikánu katolickí biskupové v Holandsku. Nacisté pak nešetřili žádného holandského žida, ani ty, kteří byli už dříve pokřtěni, zatímco ušetřili životy pokřtěných židů v ostatních okupovaných zemích, kde biskupové žádné veřejné prohlášení o pronásledování židů nacisty nečinili. Pius XII. svou neslyšnou činností z pozadí zachránil podle odborných odhadů životy asi 800,000 židů - kteří by bývali zahynuli, kdyby býval mluvil příliš hlasitě. Dal rozkaz všem řeholním společnostem a představeným klášterů - (často toho nebylo ani třeba, protože i v samotném Německu se mnohé kláštery staly útočištěm této křesťanské lásky k židům s naprostou samozřejmostí jako při „schovávání“ Španělů před komunisty během civilní války proti Francovi) - aby poskytli ohroženým židovským rodinám i jednotlivcům úkryt před nacistickým běsněním. A tohle není jen jakousi „omluvou“ Vatikánu, ale jsou o tom napsány a byly vydány knihy svědectví z pera samotných židovských autorů, kteří Hitlerovu nepřítelnost přežili.

Příprava slíbeného dokumentu Janem Pavlem II. si

vyžádá asi dvou let; jednak proto, že látka je rozsáhlá, četné dokumentace jsou dosud v archívech různých zemí a denní agenda sv. Otce jde svým tempem stále dál. Přitom Vatikán hodlá požádat o spolupráci židovské odborníky, aby se v tak závažném dokumentu předešlo možné jednostrannosti. - Kardinál Johannes Willebrands, předseda vatikánské Komise pro vztahy se židy, také navrhl, aby byl utvořen zvláštní orgán, který by měl na starosti komunikace mezi Vatikánem a světovým židovstvem, aby se tak v budoucnu předešlo možným nedorozuměním mezi oběma stranami. Když sv. Otec vysvětlil svým návštěvníkům své stanovisko, židovští delegáti byli dojata a přesvědčeni o jeho upřímnosti: přiznali však, že vztahy mezi židy a křesťany nemohou být urovnány za jediné návštěvy, ani ne v blízké budoucnosti, nýbrž že si to vyžádá dlouhého vývoje. Jeden z přítomných židovských hostů o tom řekl, že bude třeba utvořit „novou teologii vzájemných vztahů“. Ze strany židů se prý mnoho očekává k zlepšení vzájemných vztahů od slíbeného dokumentu, který má zahrnovat celou křesťanskou dobu, během níž vznikla ve středověku z nepřátelství k židům i všechna evropská ghetha.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluha český
i anglicky

50 let od smrti Tomáše G. Masaryka

(Pokračování ze str. 1)

spolupráci se zodpovědnými politiky - zabránily rozvratu. Masaryk byl tehdy žádán, aby za pomoci legionářů zavedl diktaturu, což resolutně odmítl. Pro Masaryka demokracie jako forma vlády nebyla jen samoučelem, anebo propagandistickým heslem, ale součástí všeho ostatního lidského. Pro něho zásada demokracie - vláda lidu, lidem a pro lid, nebyla nikdy předmětem nějaké diskuse, nebo dokonce sporu. Masaryk přes všechny kritiky, falšování, zamlčování a pomluvy zůstává - zejména v kritických dobách naší národní a státní existence - onou jistotou, na níž se odvolává a o níž se opírá naše mravní, politická a státoprávní tradice. Masaryk byl filosof, myslitel, sociolog, vychovatel mládeže a především státník a politik. Sám to o sobě říká v Čapkových *Hovorech*: „...snad je to pravda, že jsem se k politice narodil. Vždycky jsem reagoval na politické události a do aktivní politiky mě přivedly boje a polemiky.“

Masaryk byl člověk hluboce věřící. Jeho pojetí Boha bylo výlučně osobní a jeho vztah k organizovanému náboženství, k církvím, byl ovlivňován jeho

národním city. Ač pokřtěn v katolické víře, ke katolické církvi měl z počátku svého dospělého věku velmi kritický poměr a jeho často mylné chápání odpovědi - že „katolíci v tomto státě budou mít tolik práv, kolik si jich vydobudou - (motivované zřejmě rakousko-uherským zneužíváním církve k politickým cílům, čemuž se říká klerikalismus) - kalilo v počátcích republiky značně poměr mezi věřícími katolíky a ostatními - takzvaně pokrokovými - občany státu. Nadělalo to mnoho zlých křev s nešťastnými následky, zejména na Moravském Slovácku a hlavně na Slovensku. Masaryk později uznal, že v tomto směru chyboval a ke konci svého prezidentství a svého života byl jeho poměr ke katolicismu opět velmi kladný. Také v jeho knihovně bylo hodně knih s náboženskou tematikou jako kompletní spisy Sv. Tomáše Akvinského, 16 svazků spisů Sv. Augustina vedle knih náboženských reformátorů. Masaryk byl tvrdý bojovník za věc, kterou pokládal za správnou a spravedlivou, nebo proti něčemu, co pokládal za národní a sociální zlo. Hledal pravdu - padni komu padni. Václav Černý ve svých *Pamětech* píše: „...Zdvihl boj proti Rukopisům, protože nesnášel myšlenku, aby jeho národ zak-

ládal pýchu svého češství na podvodu a lži. Zdvihl boj proti pověře „rituální“, protože nepřipouštěl, aby jeho národ svou slepotou křivdil jiným a svou nenávistí haněl vlastní lidství. Dovedl zahájit tvrdý odboj proti Rakousku o jehož prospěšnosti v Evropě byl dlouho přesvědčen. Jakmile ale dospěl k jistotě, že Rakousko nedokáže, ba ani nechce, být spravedlivé ke svým národům postavil se mu na odpor. - Zajímaly ho problémy dělnické. Sám říká, že zájem o dělnické problémy v něm vzbudil brněnský profesor nábožeství, který ho učil nauce křesťanského socialismu. „O marxismus jsem se nezajímal“ - říká Masaryk. „V marxismus nevěřím ani v komunismus! Nevěřím, že je možné a účelné zrušit všechno soukromé vlastnictví.“

Masarykovo heslo bylo: nenadávat, nepodceňovat svého nepřítele, nezkrasovat a nic nenafukovat. Neslibovat naprázdno a nevystupovat jako prosebník. Nechat mluvit fakta. Nebýt kojunkturalista, nechytat se věcí, které přinese a odnese den. A ještě něco: Neobtěžovat!

Když Masaryk odcházel v roce 1935 ze svého prezidentského úřadu na odpočinek, mohl se s hrdostí dívat na své životní dílo, na svou republiku. Právem ho lid poctil názvem *President - Osvoboditel*, a Národní shromáždění přijalo zákon, jehož znění bylo stručné a vše říkající: „Tomáš G.

Masaryk se zasloužil o stát“.

Masaryk byl, je a zůstane naší nejlepší „vizitkou“ před mezinárodní veřejností: symbolem demokracie a důkazem západoevropské, křesťanské orientace našich národů.

Dr. B. Bunža

1937 14. září 1987

Karel Čapek:

Věčný Masaryk

Všechno dějinné, at' jsou to činy sebevětší, zastává časné; samy dějiny se mění dějinami, skutkové zapadají nebo rostou podle svých následků nebo v paměti lidské; jediné neměnné, jediné nad čas a nepřehodnotitelné je, jakým byl člověk člověkem, jakou měl duši. Dějinný Masaryk poroste, pokud národ československý bude mít štěstí a úkol žít a tvořit své vlastní dějiny; ale vedle Masaryka dějinného stojí a musí nám stát Masaryk věčný, duch, duše, člověk, osobnost - jmenujte to jakkoliv; je to právě to nesmírné lidské, co smrti zaniká a přece jediné je nad čas. Pro všechny věky jsme, jací jsme, a všechny převraty dějin nemohou změnit nic na tom, co se v nás nazývá duše.

Moudrost, duševní velikost, vysoká a přísná mravnost, ano, to všechno je pravda; ale bylo v něm ještě něco nadto, něco vzácnějšího a půvabnějšího,

něco jako zvláštní a nevýslovná milost; snad to bylo to, čemu bychom jazykem poněkud dětským řekli svatost. Bylo to něco neskonale prostého a téměř naivního, byla to taková samozřejmá ryzost, neporušitelná vnitřní čistota a bezděčná, skoro plachá lidská důstojnost - byl to Boží člověk. Boží až do té prostoty; krajně pravdivý, ale bez netolerance opravdový, ale bez pedanterie, cudný, ale plný lásky. Byl tak naplněn tou milostí, že nic lidského ji nemohlo porušit; mohl být někdy rvavý, někdy tvrdý, nebo ne docela bezelstný, mohl si někdy pohovět a jindy se upnout v jednostrannost, ale pořád i v tom zůstává člověkem svatým, mužem spravedlivým a prostým, v němž bylo jasno a nepochybné. Někdy byl jako veliký chrám a jindy jako selská kaplička v polích; ale vždycky v něm sídlil Bůh.

Věřím, že veliké tajemství Masarykovy vnitřní krásy a velikosti byla jeho zbožnost. Nebojoval za víru, ani nehlásal víru, nýbrž přijal poslání lidštější; bojoval, protože věřil, hledal pravdu, protože věřil, konal skutky lidské a dějinné, protože byl naplněn vírou. V tom byla jeho jistota, jeho hrozná pevnost, jeho démantová neporušitelnost; skrze svou zbožnost věřil v člověka, miloval člověka a odpouštěl mu, cítil jeho důstojnost a uznával jeho svobodu. Pravda, demokracie, humanita, všecko, co hledal i formuloval i konal, bylo u něho strašně hluboko zakotveno ve zbožné a posvěcující víře; ale i sám jeho život, vztah k lidem, práce i denní zájmy, vše bylo jako uloženo v rozměrech věčnosti a nesmírnosti. Pak mu, takto zakotvenému, pranic nevadilo být věčný a střízlivý, být chladně praktický nebo až dobrodružný ve své činné vůli. Někdy se jako filosof snažil zdůvodnit svou víru; ale ve skutečnosti víra zdůvodňovala v něm vše, jeho myšlení i jeho dějinné skutky. Nikdy nezapomeňme, že v základech našeho státu, pokud jej budoval Masaryk, nebyl žádný zázrak; bylo v nich něco víc; v základech našeho státu je Bůh.

My pamětníci, my vrstevníci vidíme v Masarykovi bojovnost i moudrost, krásu i velikost, klasický vzor muže a ducha; ale krásnější a hlubší bylo to, co on sám prožíval v sobě: byl to Boží řád, dětská důvěra, velká láska a nesmírná zkušenost, moudrost a jistota víry. Vše ostatní jsou veliké, zrovna nadlidské dějiny; ale muž, který je nesl, prožíval v sobě něco, co je zároveň krajní lidská pokora i hrdost: že je nástrojem v rukou Božích.

CSA FRATERNAL LIFE PRESENTS ADULT CZECH CLASSES

To Be Held On

Monday
(ADVANCED)
Oct. 5

or

Thursday
(BEGINNERS)
Oct. 1

EVENINGS

Beginning

OCTOBER 1987 Through APRIL 1988

7:00 p.m. to 8:45 p.m.

at

CSA Fraternal Life
2701 S. Harlem Avenue
Berwyn, IL.

Call 795-5800 For Details—Ask for the Fraternal Department

or

Come in to Register

on

Thurs., Sept. 24th & Mon., Sept. 28th

at 7:00 p.m.

Cost - \$50.00 for the entire year.

Includes Materials

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

Letošního 3. září se dožil osmdesátky v plném zdraví náš přítel a dlouholetý známý pracovník v Ústředně moravských spolků v Chicagu, pan

arch. FRANTIŠEK HRACHOVSKÝ,
býv. prof. Technologického institutu
v Chicagu.

Spokojená léta svého životního podzimu a zaslouženého odpočinku tráví se svou manželkou Carroll v rodinném domku na břehu jezera v Round Lake Park, IL., ale přesto je stále činný. „Jen tak pro zábavu“ - jak říká, pracuje jako konzultant zahraniční architektury, a jednou týdně stále ještě vyučuje na College.

Do dalších let mu přejeme mnoho zdraví a spokojenosti.

PŘÁTELE Z LAKE VILLA, IL.

Washington. — Konstantin Charčev, předseda sovětského výboru pro náboženské záležitosti, který se zúčastnil sovětsko-americké konference v Chautauqua, N.Y., řekl 31. srpna US senátoru Richardu D. Lugarovi (R-Ind.), když jej požádal o amnestii pro více než 200 křesťanů, uvězněných v SSSR, že prý letos do listopadu budou v SSSR propuštěni na svobodu všichni, kteří jsou vězněni kvůli své víře, křesťané i židé. Komunistická strana prý dnes uznává, že v minulosti se dopustila omylů proti náboženství a věřícím, že však věci budou nyní změněny a staré omyly už nebudou opakovány. Dále slíbil, že kostely budou otevřeny, veřejné vládní útoky na náboženství přestanou, bude usnadněna emigrace křesťanů i židů a také bude sníženo (nikoliv odstraněno) - omezení náboženského tisku. Tyto změny si však prý vyžádají nové zákony a bude to tedy nějaký čas trvat, než všechno bude změněno. Dá se v tom Moskvě věřit?? Uvidí se, co z toho bude. Mezitím správa města Moskvy prý silně omezila novou možnost konat ve městě demonstrace. Nikdy se nesmějí konat na Rudém náměstí a na 14 jiných význačných místech ve středu města; pro každou demonstraci bude také samozřejmě nutno písemně požádat o dovolení městských autorit. Městská rada prý rozhodla tato omezení, protože veřejnost si „stěžovala“ na příliš časté rušení

veřejného pořádku demonstranty...
 Praha. — Československá vláda už dříve rozhodla provedení různých programů ve snaze vyřešit „systematickou cestou“ problém cikánského obyvatelstva zvláště na Slovensku. Cílem těchto programů je zničit silné kulturní tradice, které spojují cikány mezi sebou, učinit konec jejich staletému potulnému životu, „převychovat“ je a uspišit jejich zmizení jako zvláštní soudržné etnické skupiny. Podle poslední zprávy, podané Jozefem Prokopem, členem slovenské vládní „komise pro problémy cikánského obyvatelstva“ v Bratislavě, vláda má v úmyslu v mezích možnosti - zabraňovat rození cikánských dětí, a v případě, že se narodí, mají být svým rodičům odňaty a umístěny ve státních domovech; mladiství „lapkové“ mají být posláni do polepšoven, kde z nich budou vychovávaní mladí komunisté. Podle téže zprávy se na Slovensku ročně narodí asi 7.000 cikánských nemluvňat, z nichž většina je už posílána do zvláštních domovů. Podle úředního odhadu je asi třetina všech cikánských dětí předškolního věku dnes už ve státních domovech. Ve zmíněné zprávě je také varování, že cikánské děti se sklony k zločinnosti budou posílány do výchovných ústavů už v jejich časném mládí. Cikánské děti prý dnes tvoří 57 % chovanců ve všech deseti ús-

LETEM

SVĚTEM

tavech tohoto druhu, které existují na Slovensku. Jinak z původních 1,155 cikánských vesnic jich už bylo zrušeno 851 a jejich dospělé obyvatelstvo bylo nuceně přesídleno. - Cizí pozorovatelé obviňují čs. komunisty, že se dopouštějí jakési „pozvolné genocidy“ cikánského obyvatelstva, připomínající metody Třetí říše. - Cikánský problém existuje v komunistických zemích nejen v Československu, ale i v Maďarsku, v Rumunsku, v Bulharsku a v Polsku. Existuje ovšem i v západních zemích, hlavně ve Francii a ve Španělsku, kde jejich kmenoví pohlaváři si už jezdí v přepychově vybavených „kempingových“ vlečných vozech a místní demokratické režimy v přesvědčení, že jejich „cikánskou náturu“ násilím nezmění, jim dovolují tolik svobodného prostoru, kolik potřebují ke své kočovnické živnosti houpačkářů, muzikantů či hádaček z ruky, ale četníci mají jejich kleptomanií jakž - takž všude pod dozorem.

Manila. — Muslimští rebelové „Fronty národního osvobození Moro“, secesionistického guerilového hnutí, kteří bojují proti vládě Manily na nejjižnějších ostrovech Filipin, si budují velký arsenál zbraní. Výzvědní filipínští agenti ve své zprávě novému filipínskému senátu říkají, že Moro dostávají nové zbraně přes východní provincii Malajsku, zvanou Sabah, kam v sedmdesátých letech uprchly z Filipin tisíce muslimských rebelů po jejich nepodařeném pokusu o povstání. Tyto zbraně je možno dopravit ze Sabah na filipínské souostroví Sulu na rychlých člunech v době

pouhých několika hodin. Nebylo oznámeno, kdo je dodavatelem těchto zbraní; má se však zato, že to je Libye, která dodávala zbraně povstalcům Moro v minulosti. Také se však rozšířily zvěsti, že i jiné islámské země, z nichž některé jsou ve velmi dobrých vztazích se Spojenými státy, poskytují muslimským guerilům na Filipinách trénování, peníze i zbraně.

Vladivostok. — Letos v červenci při výročních vojenských manévrech naproti sovětskému ostrovu Sachalin - (severně od japonského pobřeží) - se za špatného počasí srazily dvě sovětské stíhačky typu MIG-27 a zřítily se do Tichého oceánu. Sověti tam bez meškání poslali svou ponorku, opatřenou dvěma hlubinnými sondami, kterých se normálně užívá pro záchranu mužstva ztroskotaných ponorek. Japonská zpravodajská služba však zjistila, že Sověti tam ve skutečnosti vynesli na povrch několik velkých kovových součástí, patrně aby se nedostaly do rukou Američanů či Japonců, kteří by poslali na místa své lodí, opatřené zařízením pro zvedání předmětů z velkých hlubin. Západní vojenská odborníci se domnívají, že Sověti měli asi v těchto jetech umístěno nějaké nadřazené citlivé technologické a elektronické válečné zařízení.

Kinšasa, Zair. — Zair, velká středoafrikácká země, je dnes pro svobodný svět hlavním zdrojem kobaltu a také předním dodavatelem jiných strategicky důležitých nerostů. Z toho důvodu se režim zairského presidenta Mobutu Sese Seko stal

předním středem zájmů a terčem sovětské subverse a špionáže. Zair také hraničí s dvěma sovětskými satelity, s Angolou a s Lidovou republikou Konga. Zairská protišpionážní služba nedávno oznámila, že ze Zairu byli vypovězeni tři sovětské diplomaty, které pak sovětské vládní noviny „Pravda“ ztotožnily jako prvního tajemníka sovětského velvyslanectví v Zairu Juri D. Churyanova a dva technické pomocníky téhož velvyslanectví V.M. Zotova a I.A. Ivanova. Jeden z nich prý byl zatčen právě v okamžiku, když přijímal tajné dokumenty od svého zairského agenta, patrně vojenského či výzvědného důstojníka. V říjnu 1986 Zair vypověděl kubánského diplomata Rolando Vinegeras Perez-e, zadržného za podobných okolností. Moskva pak v odvetu vypověděla tři členy personálu zairského velvyslanectví v Moskvě. Churyanov byl dříve jedním ze 40 sovětských diplomatů, kteří byli v oce 1983 vypovězeni z Francie jako agenti KGB a GPU (sovětské vojenské výzvědné služby). Zairské autority také oznámily objevení velké skrýše zbraní ve vojenských kasárnách Kokolo - v hlavním městě Kinšasa. Podle zprávy velitele generálního štábu Zairu byly tyto zbraně podloudně dopraveny do zairského přístavu Matadi a odtud pak byly převezeny do Kinšasy v autě s matrikulační značkou „jedné cizí diplomatické mise“. Západní diplomaty v Kinšase nemají pochyb o tom, že šlo o sovětské diplomaty.

Bonn. — Chomeini má také jednu svou teroristickou základnu v Západním Německu. Jeden význačný iránský přeběhlík, jehož totožnost byla zamlčena, vyrazil západoněmecké protišpionážní službě některé podrobnosti o iránských teroristických operacích v Evropě. Tento uprchlík byl dříve důstojníkem v Iránské revoluční gardě, zvané „Pasdaran“; minulou zimu však musil utéci, protože byl stoupencem Mehdi Hashemiho, který tehdy upadl v Iránu do nemilosti. Pak požádal bonnskou vládu o ochranu. Tento uprchlý Iránc se přiznal, že měl účast na dlouhé řadě vražd iránských aktivistů proti Chomeiniho režimu v Londýně, ve Vídni, v Paříži a v Hamburku. Nejotřesnější byla však

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
 BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

Czechoslovak
 Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“ nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“, každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M. na vlně 1450 AM WCEV Radio pod vedením Jarmily Smrčkové

599-4372

ROZPOCTY ZDARMA

Independent Glass Service
 VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
 KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
 PLEXIGLASS — ZRCADLA
 8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
 BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

informace, že v jednom zámku blízko Kolína nad Rýnem, koupením Iránem údajně pro zotavení iránských vojáků, zraněných ve válce, je ve skutečnosti umístěno velitelské ústředí pro iránské teroristické operace v Evropě. Před několika lety bylo podobné ústředí objeveno také ve Španělsku. Tento bývalý důstojník „Pasdaranu“ řekl, že například dodal zbraně, výbušniny a peníze Masud Hendi-mu, akreditovanému novináři v Paříži, který je úředně dopisovatelem iránské státní televize; více než \$500,000 dal také Vahid Gorji-mu, úřednímu překladateli na iránském velvyslanectví v Paříži. A právě Gorji je podzříván z toho, že byl vůdcem libanonské pro-iránské teroristické skupiny, která v letech 1985 a 1986 při bombových atentátech ve Francii usmrtila 13 osob a více než 200 dalších bylo přitom zraněno. Dosud se skrývá na iránském velvyslanectví v Paříži a byl hlavním důvodem pro přerušení diplomatických vztahů mezi Francií a Iránem.

● ● ●
Moskva. — Ve dnech 2.-4. září se v Moskvě před nejvyšším sovětským soudem konalo přelíčení s Matějem Rustem, 19-letým západoněmeckým pilotem - učněm, který 28. května na letadle Cessna 172B přeletěl z Finska sovětskou hranici a pak letěl 500 mil nad sovětským územím až do Moskvy, kde přistál na Rudém náměstí mezi Kremlem a katedrálou sv. Basila. Rust svým sovětským soudcům tvrdil, že přiletěl do Sovětského svazu z mírových důvodů; pouze prý chtěl navštívit sovětského vůdce Gorbačova a mluvit s ním o „novém politickém řádu, který by smířil Východ se Západem v pravé demokracii v plném slova smyslu“. Přiznal však, že se svým letem dopustil „největšího omylu ve svém životě“, požádal sovětskou vládu o prominutí a slíbil, že se ničeho takového už nikdy nedopustí. Také jeho matka Monika svědčila, že prý její syn chtěl pouze světový mír. Sovětský soudce Tichomirnov však zamítl Rustovo vyprávění o mírové misi a řekl, že ve skutečnosti svým letem si chtěl udělat reklamu, neboť usiloval o získání popularity. Kvůli jeho zlobnému chuligalismu, porušení sovětského leteckého prostoru a přestoupení mezinárodního leteckého řádu jej odsoudil ke čtyřem rokům - (původně žádal státní žalobce 10 let) - pobytu v nejmírnějším pracovním táboře. Sovětské pracovní tábory mají čtyři stupně tvrdosti podle závažnosti zločinů, kterých se od-

souzení dopustili. (Rustovi rodiče byli soudnímu přelíčení přítomni.) Západní diplomaté se však domnívají, že Rust bude asi propuštěn na svobodu dříve, např. u příležitosti návštěvy nějaké západoněmecké vládní osobnosti v SSSR, či při výročí komunistické revoluce. - Jak známo, po přiletu Rusta do Moskvy byli propuštěni ze svých funkcí kvůli nedbalosti vrchní velitel sovětského letectva a sovětský ministr národní obrany, jichž se chtěl soudruh Gorbačov zbavit tak jako tak.

● ● ●
Jeruzalém. — V Jeruzalémě se za zavřenými dveřmi koná proces proti Mordechaj Vanunu, bývalému technikovi v izraelském nukleárním reaktoru Dimona na poušti Negev, který v říjnu 1986 dal londýnským novinám „Sunday Times“ informace a fotografie, vztahující se k izraelskému nukleárnímu arsenálu, které si pořídil v části reaktoru, kam neměl dovolen přístup. Prý tam ofotografoval různé ultratajné technické dokumenty. Je obviněn ze zrady, protože prozradil izraelská nukleární tajemství. Vyzradil například, že Izrael má uskladněno asi 100 nukleárních bomb. Cizí pozorovatelé vyvozují z tohoto procesu, že informace, které Vanunu prozradil, byly pravdivé a odpovídají skutečnosti. Jiní se zase domnívají, že Izrael využívá tohoto procesu, aby dal arabským zemím výstrahu pro případ, že by chtěly vést novou válku s Izraelem: „Když už to vyšlo najevo, tak si to pamatujte! My

máme k dispozici nukleární zbraně.“

● ● ●
Kapské město. — Zatímco statisíce černošských důlních dělníků se po třech týdnech stávky vracelo do práce, dne 31. srpna došlo ve zlatém dole sv. Heleny u města Welcom - (140 mil jihozápadně od Johannesburgu) - k tragickému neštěstí: výbuchem v šachtě 4,500 stop pod zemí přišlo o život 50 důlních dělníků z nichž 4 byli běloši a ostatní černoši. Důvod výbuchu není dosud znám. - Dne 1. září byli v Pretorii popraveni oběšením dva mladiství černoši - (22 a 27 let věku) - protože zavraždili pomocí „náhrdelníku“ černošského radního ve městě Kwanobuhle. Jako „kolaborant“ bělošské vlády byl oběma mladíky nenáviděn, a proto ubodali k smrti i jeho 4 syny a jednoho příbuzného. President Botha zamítl žádost o udělení jim milosti, o kterou pro ně žádali anglikánský arcibiskup Cape Townu Desmond Tutu a západoněmecký ministr zahraničí Hans - Dietrich Gensher. - Winnie Mandelová, mladá žena uvězněného 70letého černošského radikálního vůdce Nelsona Mandely, týž večer pak konala s 300 lidmi vzpomínkový obřad za oba popravené, když se dověděla, že na kampusu university Kapského města policie rozehnala během dne demonstraci asi 3,000 černošských studentů, protestujících proti oběšením obou vrahů. - Vraždu pomocí „náhrdelníku - necklace“ předpokládaných černošských

„kolaborantů“ s bělochy provádějí černošští teroristé tak, že upevní kolem krku své oběti pneumatiku politou gazolinem a pak ji podpálí.

● ● ●
Sacramento. - Jako každým rokem v této době pozdního léta i letos byly západní státy americké Unie postiženy obrovskými lesními požáry, které vznikly z úderů blesků. Letošní požáry však svým rozsahem převyšují všechna minulá léta. Do 4. září - (tj. v šestý den požárů) - v 1,992 velkých požárech lehlo popelem více než půl milionu akrů lesa: 375,000 v Kalifornii, 82,600 v Oregonu, 26,000 v Idaho a menší rozlohy lesů byly zničeny v Arizoně, Nevadě, ve státě Washingtoně a Wyomingu. Do toho dne asi 9,500 lidí musilo opustit kvůli ohni své příbytky, jeden hasič zahynul, 61 lidí bylo zraněno, 24 obytných domů vyhořelo. Hašení požárů se zúčastnilo na 20,000 hasičů, příšlých ař z

Maine, Aljašky, Virginie a obou Karolin; pomáhají jim národní gardisté, vězni a 1,000 vojáků, kteří byli urychleně podrobeni příslušnému výcviku. Ti, kteří se zúčastnili prací hašení, pracovali v horku 100 stupňů F ve 24-hodinových směnách. Za silných větrů a úplného sucha - úsilí zastavit ohně - bylo často bezúspěšné; na některých místech jsou ohroženy také sekvojové háje. Podle prohlášení znalců vyhořelé lesy bude možno obnovit s lidskou pomocí teprve asi za sto let.

**DOPORUČTE
 HLAS NÁRODA
 SVÝM
 PŘÁTELŮM
 A
 ZNÁMÝM**

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA A BERWYNU
 neopomeňte vyhledat náš obchod a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží, hlavně jedinečný sklad křišťálového skla z Československa a jiných zemí.

Také máme velký sklad české a slovenské keramiky, panenky v krojích, kukuřičné panenky, granáty, gramodesky, kazety, čaje, koření atd.

Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, poštou \$7.20.

Česko-anglický slovník od Poldaufa \$17.95, poštou \$19.95.

Anglicko-český slovník od Čaha-Krámský, \$8.95, poštou \$10.45.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický slovník - kolektiv \$6.50, poštou \$7.75.

Angličtina pre samoukov, \$6.50, poštou \$7.75.

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50, poštou \$4.25.

Novinka: Miloš Šebor: Do třetice a pohádky pro Janu

(skicý a miniatury), \$7.00, poštou \$8.25.

Kuchyňské potřeby:

Kráječ knedlíků, \$9.50, poštou \$11.50.

Mlýnek na mák, \$27.50, poštou \$30.90.

Velké dřevěné struhadlo na zelí, \$29.95, poštou \$34.95.

Mlýnky na maso, číslo 5 - \$28.50, poštou 33.50.

číslo 8 - \$30.50, poštou \$36.00.

číslo 10 - \$34.50, poštou \$40.50.

Nástavec k mlýnkům na maso na děláni cukroví, \$2.25, poštou \$3.25.

Formy na kremrole, 3 kusy \$5.50, poštou \$6.50.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
 BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkově spol. žeností do Československa.

Letní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
 hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 5 odpoledne
 V neděli zavřeno.

☎ 898 - 8601

James Art Galleries

**2256 FOX VALLEY CENTER * AURORA, IL
 2nd Floor, West, By Marschal Field**

- Original oils from all over the world
- graphics
- prints
- custom framing

JSME JEDINÁ ČESKÁ GALERIE NA ZÁPADNÍM PŘEDMĚSTÍ. DLOUHÁ LÉTA JSME SLOUŽILI KRAJANŮM V OBCHODNÍM STŘEDISKU V NORTH RIVERSIDE. ZASF VELMI RÁDI VŠEM NAŠIM KRAJANŮM ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO PŮVODU ODBORNĚ POSLOUŽÍME A PORADÍME: PŘIJĎTE SE NA NÁS PODÍVAT:

VAŠI
PAUL A HELMA HORAK

SPORT

I. liga kopané v Československu

Výsledky 2. kola: Dunajská Streda - Slavia 1:0, Cheb - Vítkovice 0:0, Trnava - Hradec Králové 2:0, Olomouc - Nitra 2:0, Prešov - Žilina 1:0, Ostrava - Inter 4:1, Bohemians - Banská Bystrica 4:2.

Tabulka:	Skóre:	Body:
1. OSTRAVA	9:2	4
2. OLMOUC	4:2	3
3. BOHEMIANS	5:3	3
4. VÍTKOVICE	1:0	3
5. B. BYSTRICA	3:2	2
6. TRNAVA	4:4	2
7. SLAVIA	2:2	2
8. PREŠOV	1:1	2
9. INTER	4:5	2
10. D. STREDA	1:2	2
11. SPARTA	2:2	1
12. DUKLA	1:1	1
13. ŽILINA	1:2	1
14. CHEB	1:3	1
15. HR. KRALOVÉ	1:3	1
16. NITRA	1:7	0

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 3. kola: Opava -

Havířov 1:1, Zlín - Plzeň 0:0, Chomutov - Mladá Boleslav 0:2, Tábor - Slušovice 2:0, České Budějovice - Xaverov 0:2, Brno - Liberec 3:0, Česká Lípa - Ústí nad Labem 1:1, Teplice - Frýdek-Místek 3:1.

Tabulka:	Skóre:	Body:
1. BRNO	9:0	6
2. PLZEŇ	2:0	5
3. OPAVA	4:2	5
4. TEPLICE	4:2	4
5. HAVÍŘOV	5:3	4
6. Č. LÍPA	4:3	4
7. Č. BUDĚJOVICE	5:4	4
8. ZLÍN	6:2	3
9. TÁBOR	3:2	3
10. ML. BOLESLAV	3:4	2
11. LIBEREC	2:4	2
12. XAVEROV	2:8	2
13. FR. MÍSTEK	2:5	1
14. SLUŠOVICE	1:4	1
15. CHOMUTOV	1:5	1
16. ÚSTÍ n/L.	2:7	1

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO - LIGA Program zápasů 11. kola neděle 13. září 1987

(R) Kickers vs. Liths 1:00
(F) Kickers vs. Liths 3:00

(R) R. Wawel vs. U. Serbs 1:00
(F) R. Wawel vs. U. Serbs 3:00
(R) Lightning vs. Gr.-White 1:00
(F) Lightning vs. Gr.-White 3:00
(R) Schwaben vs. Sparta 12:30
(F) Schwaben vs. Sparta 3:00
(F) Eagles vs. Vikings 12:30
(R) Eagles vs. Vikings 3:00

První Divize:
Slovaks - Aurora
Wings - Fortuna
Trevian - Wauconda
Bullets - Falcons
Rams - Real F.C.
Wauconda „B” - Wings „B”
Fortuna „B” - Real „B”

Schwaben - Sparta na Schwaben Centru.
V jedenáctém kole mistrovské soutěže Sparty mají za soupeře silné mužstvo Schwaben.

Zápas se hraje na Schwaben Centru, což je další výhodou domácího mužstva, proti kterému se velmi těžce vyhrává.

Manažer Sparty Jarda Fajkus podepsal další čtyři hráče a počítá alespoň s remizí. První mužstvo bude složeno s následujícími hráči: Hagemann - Hall, Wise, Brabenec, Bell, De Batty, Fonseca, Limbrick, Daniels, Hellseth, Wolf, Kouwe, Weld, Di Bernardo a Biah.

První mužstvo má výkop ve 3:00 hod. odpoledne, Rezervy zahájí již ve 12:00 hod.

Vyzýváme všechny fotbalové fandky, aby se přišli podívat na Schwaben Center a povzbudili Sparty k nejlepšímu výkonu. V předzápase hrají na hlavním hřišti Eagles proti Vikings. Také tento zápas slibuje dobrou kopanou.

LEDNÍ HOKEJ

„Canada - Cup”

Československo - USA 3:1

Teprve v posledním zápase se rozhodlo o tom, kdo se zúčastní závěrečných bojů o „Canada Cup”. USA s Finskem obsadili poslední dvě místa v tabulce a jsou z dalších bojů vyloučeni.

V polofinále hrají:

ČSSR - Kanada
SSSR - Švédsko

Vítězové těchto zápasů budou pak bojovat o tuto největší hokejovou trofej pod názvem „Canada - Cup”.

Kvalifikační tabulka: Skóre: Body:

1. KANADA	19:13	8
2. SSSR	22:13	7
3. ŠVÉDSKO	17:14	6
4. ČSSR	12:15	5
5. USA	13:14	4
6. FINSKO	9:23	0

Jarda Fajkus

Knihy, gramodesky a kazety jsou nejlepší dárky pro všechny příležitosti. Napište si o katalog: Miroslav Konvička 12726 Archwood St. North Hollywood, CA 91606

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill., 2414, S. 61st. Ave.

DOPORUČTE HLAS NÁRODA

SVÝM PŘÁTELŮM

A ZNÁMÝM

president R. Reagan:

Střední a Východní Evropa a sovětská invaze do Československa

Ve svém pravidelném sobotním rozhlasovém projevu dne 29. srpna t.r. president Reagan zrekapituloval hlavní části svého projevu o zahraniční politice USA pokud se týká vztahů mezi USA a SSSR. Pronesl jej v Los Angeles v California Town Hall Meeting, 26. srpna t.r. (Otiskujeme na jiném místě.)

„Today, America and the Soviet Union are adversaries, as we have been since shortly after the Second World War. This hostility was not of U.S. choosing. Before his death, President Franklin Roosevelt spoke for all Americans when he said that he hoped the Soviets would work with us after the war for a world of democracy and peace. With this prayer in his heart, FDR went to the Yalta Conference in 1945 to meet with Stalin. There the Soviets fed his hopes by agreeing that when peace came, they would hold free and unfettered elections in Eastern European countries.

Within two years they broke that promise. Then they began to subvert free countries like Greece and Turkey.”

V další části projevu president Reagan se zmínil o problémech, které sovětská politika zanáší do států Třetího světa a pokračoval:

„This week I suggested a number of steps the Soviets can take to improve relations with the United States. They can get out of Afghanistan, they can tear down the Berlin Wall, they can allow free elections in Eastern Europe. And since this month marks the seventh anniversary of the free Polish labor union Solidarity, as well as the 19th anniversary of the 1968 Soviet-led invasion of Czechoslovakia, it is a particularly good time for the Soviets to repudiate force as a means of preventing liberalization in Eastern Europe. And along the same lines, they can stop helping the Sandinistas regime in Nicaragua subvert its neighbors.”

A na závěr svého rozhlasového projevu president Reagan poznamenal:

„Here at home we must remember the lesson of the last 40 years, that if the world is to know true peace and if freedom is to prevail, America must remain strong and determined.”

Syne drahý,
šel jsi za svým cílem
dobývatí míčem svět;
osud však byl velmi krutý,
vrátil ses nám mrtvý zpět.

VROUCÍ VZPOMÍNKA

na našeho milovaného syna a vnuka,

MIRO RYSE,

jehož desáté výročí tragické smrti při autonehodě v Západním Německu - kam se jel zdokonalit ve svém zamilovaném sportu kopané - spadá právě do těchto zářijových dní.

Nezbývá nám sice, než se smířit s životní realitou, k pochopení nepochopitelného si vzít na pomoc křesťanskou naději na věčné shledání, ale jizvy v duších se nám jen těžko zacelují.

Proto si s námi v těchto dnech na našeho Mirka laskavě vzpomeňte všichni, kdo jste ho znali a měli rádi, upřímnou vzpomínkou v modlitbě.

ZARMOUCENÍ RODIČE
S BABIČKOU

Z projevu presidenta R. Reagana v Town Hall of California o americko - sovětských vztazích

Ve středu 28. srpna měl prezident Reagan v Los Angeles projev o americko - sovětských vztazích, který byl přenášen do Chatauqua v New Yorku účastníkům konference zástupců americké a sovětské vlády, akademiků a dalších občanů obou států, která se zabývala tímto tématem. Mezi americkými účastníky konference byli Charles H. Thomas, náměstek ministra zahraničních věcí pro evropské a kanadské záležitosti, velvyslanec Mark Palmer, který je t.č. v Mad'arsku, a Nicholas Daniloff, dopisovatel US News and World Report, který byl vloni vězněn v Sovětském

svazu. Ze Sovětského svazu se konference zúčastnilo asi 240 osob, mezi nimi byl známý sovětský komentátor Vladimír Posner, který je často zván americkými televizními stanicemi, aby v té či oně záležitosti „vysvětlil“ sovětské stanovisko; dále Leonid Dobrokhotov, člen Ústředního výboru sovětské komunistické strany a Evgeny Primakov, ředitel Moskevského institutu pro mezinárodní vztahy a světovou ekonomii.

President Reagan zahájil svůj projev těmito slovy:

„I am grateful for this opportunity to address the Town Hall of California meeting and for the chance to be heard at the Chatauqua Conference in New York, where citizens of the United States and the Soviet Union are meeting together. East Coast or West Coast, our pur-

pose is the same: to promote freer and more open communications between the peoples of all nations and to advance together the cause of peace and world freedom.

In February of 1945, as he first began meeting with Roosevelt and Stalin at Yalta, much the same purpose preoccupied Winston Churchill. He felt a great sense of urgency and said to his daughter: »I do not suppose that at any moment in history has the agony of the world been so great or widespread. Tonight, the sun goes down on more suffering than ever before in the world.«

It was not just the misery of World War II that appaled him. Churchill said he also harbored a great fear that »new struggles may arise out of those that we are successfully ending. About the Great Powers meeting in Yalta,« he added, »If we quarrel, our children are undone.«

But we know now the Great Powers did agree at Yalta. Difficult issues were raised and resolved; agreements were reached; the meeting produced tangible diplomatic results. And among these was an endorsement of the rights upheld in the Atlantic Charter, rights, that would »afford assurance that all men in all the lands may live out their lives in freedom from fear and want.« And so, too, the right of self-determination of Eastern European nations were - at least on paper - guaranteed. But it a matter of months, Churchill's worst fears were realized; the Yalta guarantees of freedom and human rights in Eastern Europe became undone. What followed is known to us now as the postwar era; a time of tense exchanges and often dangerous confrontations between East and West; our »long twilight struggle,« as President Kennedy called it.”

V další části projevu prezident Reagan mluvil o studené válce, o Marshallově plánu, o spolupráci západních spojenců v NATO, o zbrojení a o snahách snížit válečný potenciál a pokračoval:

„But while we sought arms reduction and defensive deterrence, we never lost sight of the fact that nations do not disagree because they are armed; they are armed because they disagree on very important matters of human life and liberty. The fundamental differences between totalitarian and democratic rule remained. We could not gloss over them, nor could we be content anymore with accepted spheres of influence, a world only half-free. And that is why we sought to advance the cause

of personal freedom wherever opportunities existed to do so. Sometimes this meant support for liberalization; sometimes support for liberation.

And finally undergirding all of this was our commitment to public candor about the nature of totalitarian rule and about the ultimate objective of United States foreign policy: peace, yes, but world freedom as well. We refused to believe that it was somehow an act of belligerence to proclaim publicly the crucial moral distinction between democracy and totalitarianism.

And in my address to the British Parliament in 1982, when I noted the peaceful extension of human liberty was the ultimate goal of American foreign policy, I also pointed out that history's momentum resided instead with the cause of democracy and world freedom. And I offered hope that the increasing failure of statist economies would lead to demands for political change. I asked, in short, for a »crusade for freedom«, that would spread democracy and promote democratic institutions throughout the world.

As I have said before, we believe that such public affirmations were not only necessary for the protection and extension of freedom, but, far from adding to world tensions, crucial to reducing them and helping the pursuit of peace. Public candor and realism about and with the Soviets have helped the peace process. They were a signal to our Soviet counterparts that any compulsion to exploit Western illusions must be resisted because such illusions no longer exist.

Now in the Soviet Union itself, we see movement toward more openness, possibly even progress towards respect for human rights and economic reform. And all of these developments weigh on our minds; we ponder their meaning; we ask ourselves: Are we entering a truly new phase in East West relations?

Surely, these are our hopes. But let honesty compel us to acknowledge we have fears and deep concerns as well. And

while we acknowledge the interesting changes in the Soviet Union, we know, too, that any Western standard for democracy is still a very distant one for the Soviets; we know what real democracy constitutes; we understand its implications. It means the rule of law for the leaders as well as for the people. It involves limitations on the power of the state over the people. It means orderly debate and meaningful votes. It means liberation of the captive people from the thralls of a ruling elite that presumes to know the people's good better than the people.

For two years we have been asking the Soviets to join in discussing a cooperative approach toward a transition to defensive deterrence that threatens no one. In April of 1987, we asked that a date be set this year for rapid and complete withdrawal from Afghanistan; in June that the Soviet join us in alleviating the division of Berlin and begin with the dismantling of the Berlin Wall; in July, that the Soviets move toward self-determination in East Europe and rescind the Brezhnev Doctrine. Of course, these are significant democratic steps. But steps such as these are required for a fundamental improvement in relations between East and West.”

V další části svého projevu prezident Reagan řekl:

„The old solutions of the 20th century for the world's woes - solutions calling for more and more state power concentrated in the hands of smaller and smaller elites - have come under fire everywhere, especially among the intellectuals.

Perhaps, then, we may finally progress beyond the postwar stand-off and fulfill the promises made at Yalta but never acted upon. Perhaps, it is not too much to ask for initial steps toward democratic rule and free elections. And hope to address this matter more fully before the United Nations General Assembly...”

Přinesli jsme výňatky z projevu presidenta Reagana, které se týkaly situace ve Střední a Východní Evropě. -afa-

letošního srpna změnil plebiscitem zákon tak, že ústavu může pozměnit prostá nadpoloviční většina hlasujících voličů a nikoliv většina 75 procentní.

Pochopitelně, že proti této demokraticky provedené změně protestuje levicově zaměřená menšina. Američané, kteří se obávají o ztrátu svých námořních a leteckých základů na Filipínách, nabídli 15 tisícům Palauncům 1 bilion dolarů; to je \$66,666 na každého místního obyvatele včetně nemluvňat. Peníze mají být vyplaceny během 15 let. Má jich být použito na stavbu silnic a na zvelebení ostrovního hospodářství. Proto bylo na pátek 22. srpna vysláno nové referendum, ve kterém 70 % hlasujících se vyslovilo pro změnu ústavního zákona. Proti tomu protestuje 30 % menšina, která si demokracii vykládá zvráceně po svém. Celá záležitost prý bude předložena k rozhodnutí Nejvyššímu soudu.

Jak se však situace v Palau vytváří, Američané dnes získávají novou strategickou základnu v Tichomoří za cenu 1 bilionu dolarů.

Bude určitě mnoho námitek v tom smyslu, že je to „oportunistické“ kupování hlasů. V tom nepřetržitěm zápolení mezi USA a SSSR jednájí však Američané jako kavalíři. Svůj vliv na světovou politiku si klidně zaplatí tvrdými dolary, zatímco Sověti rozšiřují svoji říši nočními vojenskými přepady, znásilňováním a vydíráním malých národů všude tam, kde se domnívají, že jim to projde. Proto rozumní lidé v Tichomoří - zvláště v Austrálii - velmi rádi uvítají novou americkou základnu v této oblasti.

J. A. N.

O novou americkou základnu v Tichomoří

Voliči miniaturního státečku „Palau“ - hlasovali referendem o změně státní ústavy pro užší politickou a hospodářskou spolupráci s USA. Změnou ústavy se má zrušit osmiletý zákaz o kotvení lodí s nukleárním pohonem v tamních ostrovních přístavech.

Palauské ostrovy zahrnují 27 ostrůvků v Tichomoří - (400 námořních mil na východ od Filipin) - na rozloze 478 km². Žije tam jen 15 tisíc obyvatel. Ostrovy však mají nesmírně důležitou strategickou posici.

Již od minulého století se tam střetávaly zájmy námořních mocností. Nejprve tam byli Španělé; po nich - až do 1. světové války - Němci. Od roku 1917 tam vládli Japonci. Po 2. světové válce v r. 1947 mezinárodní OSN světila ostrovy pod ochranu USA. Obyvatelé však mají vlastní samosprávu a v září r. 1979 si odhlasovali jako ústavní zákon zákaz přístupu lodí s nukleárním pohonem do přístavů své země. Byl to první zákon toho druhu na světě, o celých 5 roků dříve než si podobný zákon uzákonila labouristická vláda na Novém Zélandě. Vzdor tomu, že ostrovy jsou dosud pod kontrolou USA, Američané respektovali toto přání místního obyvatelstva. Od r. 1983 palauský prezident Lazarus Salii usiluje o změnu tohoto zákazu. Několikeré hlasování voličů bylo v tom směru bezúspěšné i když značná většina obyvatel hlasovala pro změnu ústavy. Nikdy však nebylo docíleno plných 75 % hlasů k tomu potřebných. To přivedlo presidenta Saliiho k tomu, že začátkem

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Úspěchy našich krajanů - exulantů ve svobodném světě

Podarí se vám dostat na školu o které většina jen tajně sní. Podarí se vám tu školu úspěšně dodělat. Podarí se vám dostat dobré místo, děláte ve svém oboru, máte atraktivní profesi, denně se stýkáte s lidmi, jejichž fotky se lepí v šatnách do skříňek nebo na stěny kabin náklad'áků...

Tohle všechno máte v Československu - a přesto odejdete. Protože máte svou morálku, svá kritéria, své představy.

Do Austrálie přijdete v nelehké hospodářské situaci. A zase máte fantastické štěstí. Uspějete hned u jednoho z prvních pracovních interview, zase děláte ve svém oboru, zase se stýkáte s lidmi, jejichž snímky se vystřihují z magazínů... Je jen otázkou času, než si vybudujete profesionální kontakty, abyste do světa udělal opravdovou díru. Teoreticky jste výborně připraven, máte zkušenosti, umíte, máte na to.

A přesto jednoho dne se vším praštíte.

A přesto jednoho dne se rozloučíte s vidinou jisté, víc než dobré kariéry.

Jde to chápat?

Nejspíš ano: máte-li ovšem velkou lásku.

Josef Prokšík, 36, absolvent Filmové akademie múzických umění v Praze, obor kamera, pak kameraman Čs. televize. V Austrálii postupně kameraman dvou špičkových televizních společností.

A stíh: ve druhé polovině

roku 1986 je Josef Prokšík učitelem létání ve slavné pilotní škole. Je držitelem vrcholných australských a amerických licencí. Má nejvyšší kvalifikaci, jaké pilot může dosáhnout.

- Svezeš mě jumbem?

Proč ne. Jestli ho ovšem máš... Josef Prokšík přišel do Austrálie v roce 1980. S celou rodinou. Přinesl si nejen kvalifikaci a zkušenosti kameramana, ale i průkaz sportovního pilota. A ten dostal v Československu...

...nebylo vůbec jednoduché. Začal jsem chodit na letiště, když mi bylo 14. Skládal jsem uhlí, natíral vrata... a čekal, až mi bude 15. Pak mě pustili do větroně. Od té doby jsem dělal plachtařinu, pak zase plachtařinu, a ještě plachtařinu...

???

Dostat se na motorové letadlo je tam totiž strašně obtížné. Nes-tačí chtít - musí tě někdo vybrat. O všem rozhoduje tzv. rada aeroklubu. Musíš si to zasloužit, říkají. Teoreticky můžeš na motorovou mašinu v 17 a o rok později dostat pilotní průkaz... ale to se tedy musíš hodně líbit, aby to šlo takhle hladce. Musíš makat a makat na zemi, obětovat soboty, neděle i dovolené. Já tohle všechno dělal, moc jsem chtěl, ale... předsedovi aeroklubu v Benešově u Prahy jsem zkrátka neseděl. Udělal jsem asi 600 hodin plachtařiny, ve třidvaceti jsem se dostal do národní soutěže, to byl vrchol. Ale na motorové letadlo jsem pořád nemohl. Nedali mi šnaci.

- Jak je to tady v Austrálii, když kluk chce začít na motorovém

letadle?

Přijde a řekne, já chci licenci. Oni řeknou, O.K. a jakou bys rád. Zaplatí, naučí se teorii, odlétá svoje s instruktorem a složí zkoušky. That's it.

- Nakonec tě ale přece jenom vybrali...

No jo, ale čekal jsem víc než 10 roků. Nic proti plachtařině, ale vlastně to bylo deset ztracených let. Řečeno objektivně, aerokluby v Československu to nemají jednoduché. Třeba tři se dělí o jedno motorové letadlo, na nás benešovských se navíc musela uživit Vlašim a Zbraslavice. Aeroklub dostane přidělen jen určitý počet hodin a ví, že víc pilotů neutáhne, ani kdyby se všichni zbláznili... Ale u mne, jsem o tom přesvědčen, navíc hrálo roli, že jsem se jaksi nezdál, jak jsem už povídal. Tak až v šestadvaceti mě pustili na Trenéru, o rok později jsem měl pilotní průkaz.

- Jaké měli požadavky na zdravotní stav?

Dost kruté. Zdravotní testy v Ústavu leteckého zdravotnictví trvají tři dny a jsou úplně stejné, jako pro vojenské piloty. Čtyři kluci od nás přede mnou neprošli. Já prošel.

- Když tě 10 roků takhle natahovali na skřípec, neuvažoval jsi už dřív se sebrat a jít...?

Byl tam jeden kluk - v osmašedesátém roce mu bylo 20, mně 18 - a ten říkal, pojď, zabalíme to, jdeme... Já váhal, nakonec jsem nešel. On opravdu utekl.

- Později se výběr pilotů asi dál hodně zpřísnil, hlavně když uletěl mistr světa Bezák...

To je pravda. Bezák to udělal ohromně, přestože nastaly nečekané komplikace. Ale měl nervy. Mimochodem, to byl jediný občan Československa, který měl povoleno vlastnit soukromé letadlo.

- A při tom všem jsi stál denně za kamerou v televizi.

V Čs. televizi jsem byl od somnácti jako asistent kamery. FAMU jsem vystudoval externě při zaměstnání a dostal jsem místo kameramana v dětské redakci. Točil jsem pohádky, Vlaštovku, dětské seriály... Celkem se mi tam líbilo. V dětské redakci nebylo moc politiky.

- Taky jsi dělal pro Klub mladých.

Tam už to bylo trochu ostřejší.

- Byl jsi už tenkrát v Československu ochoten seknout s kamerou a věnovat se jenom létání, pokud bys k tomu dostal možnost?

Samozřejmě. Ale prakticky to nebylo možné.

- Když jsi přišel do Austrálie, viděl jsi pro sebe větší perspektivu jako kameraman nebo jako pilot?

Na peníze je lepší dělat kameramana. Hlavně když začneš dělat reklamy. Tam jsou dolary... Já měl hned zkraje doopravdy štěstí. Jeden interview jsem měl na Channel 10, kde tehdy dělala Jana Wendtová, druhý na Channel 9 - a tam mě vzali. Přitom jsem tam nikoho neznal, našel jsem v novinách inzerát. Na devítce jsem byl dva roky, pak jsem přešel na sedmý. Sedmička má hodně sportu a mistři světa jsou tam kameramani, kteří dovedou „sledovat balón“. Toho jsem se stranil, jak jsem mohl. Australský fotbal mne nezajímal a dodneška nezajímá - abys dělal dobrý přenos, musíš znát pravidla, mít ke hře vztah. Naštěstí tam měli dramatický seriál „Cop Shop“, to byla moje parketa. Později jsem s filmovou kamerou točil exteriéry pro jiný pořad; to bylo opravdu zajímavé, byl jsem svým pánem. Taky jsem dělal na jednom filmu pro Němce... Někdy mi hodně pomáhalo, že jsem měl i vlastní kameru, kterou pro mne koupil pan Kopecký. To byl

úžasný člověk. Pro hodně lidí moc udělal.

- Měl jsi dobré vyhlídky?

Věřím, že ano. Zvláště když úroveň australských kameramanů je poměrně nízká. K televizní kameře postaví kdejakého začátečníka. Nevyžadují teoretické vzdělání. Klukovi prostě řeknou, koukej, abys to měl ve středu, a hotovo. Střed je úplně fascinuje. Když jsem dělal poprvé televizní zpravodajskou relaci, automaticky jsem hlasatele umístil do „zlatého řetězu“, jak je běžná praxe v Čs. televizi. A oni začali namne mávat rukama - do prostředka, do prostředka! A proč? ptal jsem se pak. A oni, to se přece musí. Tak já začal mluvit něco o kompozici, co je zlatý řetěz, šel jsem zpátky až k Michelangelovi... Nechci je nijak zsměšňovat, opravdu ne. Ale jen na mne koukali a myslím, že je to ani moc nezajímalo. - Kdy jsi poprvé v Austrálii seděl v letadle?

To netrvalo dlouho... Byli jsme tu chvilku, když jsem jednou koukl do Melwaye, tedy plánu Melbourne a okolí, a našel dvě letiště. Tak jsme s rodinou vyrazili. První letiště se mi moc nelíbilo, jeli jsme na druhé, to byl Cold Stream. Řekl jsem svou tenkrát hodně ubohou angličtinou, že jsem pilot a že bych rád zase létal, oni byli bezvadní, hned mne svezli, tak jsem začal...

- V Austrálii na každého čeká nějaký šok: jaký čekal na tebe?

Docela určitě to byla angličtina... V letadle jsi na rádiu, bezpodmínečně musíš všemu rozumět. Dokud jsem létal jen v poměrně malém okruhu kolem letiště, ještě to šlo. Ale když jsem chtěl obnovit licenci, znamenalo to letět na letiště Moorabin a Essendon. A to byl horror. Strávil jsem asi dva měsíce jen tím, že jsem létal trojúhelník mezi Cold Stream, Moorabin a Essendon, abych si zvykl. Nedovedeš si představit, jak jsem se vždycky potil, míval jsem úplně mokrá záda. No a čtyři roky nato jsem na tomhle obávaném letišti Moorabin sám učil lidi létat...

- Jestli ti dobře rozumím, čs. licence v Austrálii neplatí?

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem, kdo jej znali a doposud se snad nedověděli o jeho náhlé smrti, v zármutku oznamujeme, že v sobotu 4. září 1987 zemřel v práci, exulant, pan

VÁCLAV RŮŽIČKA elektrotechnik,

dlouholetý zaměstnanec elektr. závodu „Lafflin Electrical Co. (312 N. Lafflin Ave. Chicago, IL.)

Narodil se 18. července 1937 v Praze a do USA přišel za svobodou v r. 1970.

Rozloučili jsme se s ním v pondělí večer 7. září 1987 o americkém svátku „Labor Day“ v obřadní síni Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu a v úterý 8. září v 1:00 hod. odpoledne jsme jej po křesťanských pohřebních obřadech doprovodili do krematoria hřbitova Woodlawn, kde bylo jeho tělo zpopelněno.

Zádušní mše sv. bude za něho sloužena v sobotu 12. září v kostele Panny Marie Svatohorské (2414 S. 61st. Ave. Cicero, IL.) v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo mu s námi věnovali tichou vzpomínku.

MICHAL RŮŽIČKA, SYN;
CATHY a GEORGE VELE
s VIRGINIÍ NOVÁČKOVOU,
PŘÁTELE!

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vaším příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Ale platí. Československo je členem mezinárodní organizace. Ale samozřejmě tě nenechají létat, dokud je nepřesvědčíš, že rozumíš rádiu. A znalost angličtiny se v Československu vyžaduje až na úrovni aerolinií. Jinak ne.

- Co tě nejvíc překvapilo po technické stránce?

Přístrojové vybavení letadla. Najednou mi došlo, jak to tak je pořád primitivní... Tady má i pilot sportovního letadla k dispozici navigační pomůcky, které jsou v Československu dostupné jen pro aerolinky...

- Ty jsi s sebou do Austrálie přivezl i jeden natočený film...

Přesněji mi ho sem poslal z Kanady jeden kamarád, se kterým jsem na něm dělal. To je moc zvláštní historie. Točili jsme to ještě na FAMU jako ročníkovou práci. Je o panu Karlu Šedovi, který za války jako letec bojoval v Anglii. Vrátil se pak do Československa a vzhledem ke svým ohromným zkušenostem se stal kapitánem u Čs. aerolinií. V lednu 1950 ho dokonce vyznamenali jako vůbec nejlepšího kapitána ČSA. A v březnu ho zavřeli. Říkal, že v obžalobě stálo, že by byl mohl uletět... Ne, že by o tom opravdu uvažoval či se dokonce pokusil. Prostě jen, že taková možnost teoreticky byla... Od soudili ho - myslím - na 15 let, odseděl asi devět. Pustili ho na nějakou amnestii. Živil se potom jako elektrikář, létat nesměl. Až v osmašedesátém se k rozhodování o věcech kolem létání dostali i bývalí piloti z Anglie, znali ho a jemu se tak podařilo dostat zpátky aspoň průkaz sportovního pilota. Oči mu zářily, byl nepředstavitelně šťastný. Stala se tenkrát taková zajímavá věc. Když ho přezkušovali - instruktor byl taky bývalý letec z Británie - vysadil jim hned po startu motor. V takovém případě je jasné pravidlo: přistaň před sebe, na zatáčku bys moc ztratil. Ale on se úplně klidně otočil a sednul si na letišti jakoby nic. Takový to byl frajer. Dovedl. Ale stejně všechno mělo dopadnout jinak... My točili a točili, ale když jsme se blížili k závěru,

přišel srpen 68, vše se obrátilo. A jemu zase zakázali létat. Zdůvodnili to tím, že mu zrovna bylo šedesát. Přitom výsledky testů v ÚLZ měl lepší než mnozí mladí kluci... Každopádně ten film měl být o člověku, který zase smí létat - a když jsme ho dodělávali, už to zase nebyla pravda. Museli jsme proto švindlovat. Do letadla si směl sednout, ale nahoru nemohl: točili jsme tedy na ploše, z křídla, jako že letí. Když jsme potřebovali záběry ze vzduchu, už musel místo něj letět někdo jiný... Vypráví se o tom lehce, ale představ si situaci toho člověka.

- Nebylo by to téma pro australskou etnickou televizi?

Taky jsme mysleli, že by bylo. Nabídli jsme film stanici SBS, zraje byli nadšení, pak ovšem ze Sydney přišlo sdělení, že ne, je to prý příliš lokální.

- Nebo se to nehodilo do figury.

Kdoví.

- Tedy zpátky ke tvé vlastní historii: jak ti šlo létání dohromady s prací v televizi?

Nedobře. Zdejší kluci si udělají rok či dva volno, soustředí se a poměrně brzy mají všechny zkoušky, které potřebují. My ale museli z něčeho žít. Když mi doktor řekl, že zdravotně mám na to, abych si dělal papíry na „commercial pilot“, obchodního pilota, bylo to pro celou rodinu tvrdé rozhodování. Nešlo jen o čas, i o peníze. Za všechno platíš. Vzal jsem si půjčku a vrazil do všeho asi dvacet tisíc dolarů. Vlastně vklad na vlastní dům. A přitom jsem pořád musel chodit do práce. Ráno letiště, odpoledne a večer televize. Převlékal jsem se v autě na křižovatkách, když naskočila červená. Do studia jsem nemohl přijít v uniformě, všichni by ze mne měli děsnou srandu.

- Zabíračka.

To tedy jo. Přitom zkoušky byly opravdu těžké. Australský standard je jeden z nejvyšších na světě. Dopravní letadla tu nepadají snad i proto.

- Jakou perspektivu představuje tahle licence?

Reálné možnosti jsou dvě: buď práškovat pole nebo si

udělat kurs učitele létání. Do práškování se nikdo nehrne. To je opravdu nebezpečný džob, Austrálie je 'hrozně zadrážovaná, spousta různých vedení. Přitom se musí létat ve výšce jen několika metrů, když se přičte nějaká únava... Při práškování je nejvíc malérů. Navíc to není nijak zvlášť zajímavá práce. Na druhé straně, když děláš instruktora létání, vytváříš si tím mnohem lepší zázemí, pokud bys pak chtěl jít třeba k aeroliniím. Je to taky fantastický kurs angličtiny, protože musíš hodně mluvit. Vše popsat, vysvětlit. Schválně si zkus něco podobného, když řídíš auto... Instruktorský kurs mne přišel na dalších asi 5 a půl tisíce dolarů. Potom jsem začal objíždět jednu leteckou školu za druhou, nikde mne nechtěli. Byl jsem pro ně začátečník. Až ve Schutt Flying Academy... bylo těžké se tam dostat, ale klaplo to. A tenkrát jsem tedy pustil televizi. Ze začátku jsem tam ještě chodil vypomáhat, například na přenosy tenisu, ale nejde dělat obojí, musíš se rozhodnout.

- Škola ti dodává žáky?

To by bylo jednoduché... Bohužel ne. Musíš si je sám obstarat. Je to na tobě. Záleží na tom, jak jsi oblíbený, jak tě kdo doporučí. Podařilo se mi, že mám dvacet studentů. To není špatné. Snad mi trochu pomáhá, že jsem z instruktorů nejstarší, ostatní jsou tak 18 až 21 let. Vážně. Nemuseli přece ztratit deset roků s plachtařinou. To je právě ten rozdíl... Ale žáci jsou mnohdy starší lidé a radši létají s někým, kdo má víc zkušeností. A na kom je vidět, že to bere jako profesi, že nechce se vším praštit v jedenadvaceti, když začínají

VÍTÁME SV. OTCE JANA PAVLA II. PŘI JEHO DRUHÉ PASTÝŘSKÉ NÁVŠTĚVĚ USA

brát aerolinie. Fakt je, že když přezkušuji někoho, kdo létal s hodně mladým instruktorem, je někdy vidět určitý rozdíl.

- Jakého nejstaršího studenta jsi zažil?

Bylo mu pětadesát.

- Kolik žáci v průměru za kurs zaplatí?

To je různé. Ale hodně zhruba se dá říci, že pokud někomu stačí létat v omezené oblasti, je to asi dva a půl tisíce. Taková licence ale není skoro k ničemu, přece chceš s letadlem někam na výlet. Tedy musíš mít neomezenou licenci, dalších asi dva a půl tisíce dolarů. Dohromady něco kolem pěti tisícovek. Ale rozhoduje, co v kom je, kolik hodin potřebuje.

- Instruktorské papíry si musíš nějak obnovovat?

Nejen instruktorské papíry... Musíš obnovovat i tzv. Class I., první třídu, která tě sama o sobě vyleze na dalších šest tisíc. Udržování licencí přijde profesionála, jako jsem já, aspoň na takových 1500 až 2000 dolarů ročně. Nedávno jsem úspěšně dodělal i „senior commercial licence“, což je vůbec nejvyšší pilotní kvalifikace, jakou můžeš získat. Kromě toho jsem zajeř do USA a udělal i tamější papíry. Dostat licenci australského obchodního pilota je sice hrozně obtížné, ve světě ji ale nechtějí. Jsou tu přece jen některé místní předpisy, které jsou hodně kuriózní. Zato americkou licenci berou všude.

- V čem z hlediska své profese vidíš největší problém?

V byrokracii. Přesněji, v australské byrokracii. O věcech kolem létání tu rozhoduje 12,000 úředníků, přitom je v Austrálii registrováno něco přes 6,000 letadel. Tedy dva úřadové na jednu mašinu. V Americe je ten poměr čtyřikrát menší. Nebo jiný příklad: donedávna se teoretické zkoušky na „senior commercial licence“ dělaly s parametry neexistujícího letadla, nesympatické obludy jenom na papíře, kterou vymysleli úředníci. Neuvěřitelná pitomost. Když jsem o tom mluvil v Americe, nejdřív nevěřili, pak se strašně chechtali. Až letos se v Austrálii přešlo na parametry skutečného letadla - Boeing 728...

Na stole leží hromada fotografií. Josef je na nich s Ladislavem Peškem, s dalšími špičkovými herci, s režiséry... Pak s australskými herci a australskými režiséry...

Ale taky několik už mírně zažloutlých černobílých snímků: na některých je kluk a stroj. Snad posedlost. Snad krásné prokletí.

- Nemrzí tě rozhodnutí?

Ani trochu.

Ptal se Jiří Hodač, odpovědný redaktor nového čs. exilního měsíčníku „Panorama“ v Austrálii (Redakce: 35 Massey St., Doncaster, Vic. 3108, Austrálie Telefon: Melbourne /03/ 848-9802 - večer).

Úmrtní oznámení a projev upřímné soustrasti

Našemu clevelandskému krajskému pracovníku, panu Jindřichu Němečkovi, majiteli známé cestovní kanceláře „Lihány - Němeček Travel“ v Clevelandu, OH., zemřela v Buštěhradě u Kladna v Československu dne 26. srpna 1987 jeho drahá maminka a babička, paní

Marie Němečková.

Jménem všech našich členů a Vašich přátel, Vám, milý Jindřichu, v Hlasu národa vyslovujeme naši upřímnou a hluboce pročitěnou soustrast nad ztrátou Vaší milované matky tím tradičním křesťanským pozdravem: „Potěš Vás milosrdný Bůh!“

Za spásu její duše se modlíme s Vámi.

SPOLEK SV. JOSEFA č. 156 Z ČKJ
A ŘEDITELÉ ČESKÉ SÍNĚ KARLÍN
v Clevelandu, Ohio.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

CÍRKEV DNES Pokus o přehled situace

Mám-li uvažovat o naší církvi dnes, nemohu ji vytrhnout z dějinného kontextu ani nemohu přehlížet, že je živou částí světové církve. Jsme církvi pokoncilní a přes všechny překážky se koncilní reforma ze značné části prosadila. Za dvacet let po Druhém vatikánském koncilu se mnohé horké představy i fantazie ukázaly příliš iluzorními. Futurologie příliš otevřená sekularizačnímu a exkluzivně-minimalistickému trendu se ukázala nepravdivou jak v analýze, tak i v předvídání.

Světová církev dneška se nalézá ve stavu bouřlivého růstu, který je zcela zákonitě doprovázen mnoha těžkostmi, problémy i negativními projevy, které jsou v různých oblastech různé. To nám dokazuje i statistika: roku 1900 bylo na naší zeměkouli 531 miliónů křesťanů, z toho 48 % katolíků a to bylo 17,2 % celkového počtu obyvatel Země. Před 2. vatikánským koncilem bylo katolíků na světě 17,8 % a přes všechny černé předpovědi i v roce 1984 zůstává počet katolíků nezměněn, tj. 17,8 %. Z počtu křesťanů tvoří katolíci téměř 70 %. Musíme si uvědomit, že došlo ke zlomu v poměru mezi nekatolíky a katolíky, který nás jistým způsobem staví do relací v době před „Reformací“ či přesněji před západním rozkošem. Rozčleníme-li počet katolíků na jednotlivé světadíly, dostaneme následující přehled: Afrička 15,5 % (60 mil.), Amerika 62 % (400

mil.), Asie 2,4 % (65 mil.), Evropa 34 % (269 mil.), Oceánie 26 % (6 mil. - zde je zahrnuta i Austrálie).

Tento přehled nám napoví něco o problémech a úkolech, které jsou v církvi, která ztrácí evropský charakter; evangelizace národů Třetího světa vyžaduje pružné a pravdivé řešení inkulturace víry. Církve v Latinské Americe stojí před velkou úlohou prosadit křesťanský model společnosti „třetí cesty“ a přitom nepodlehout ani kapitalismu, ani komunismu. To je vlastně problémem teologie osvobození. Pro nás je důležité uvědomit si skutečnost církve ve Druhém světě, která dala světové církvi nynějšího papeže. Tento fakt si uvědomilo kardinálské kolegium, které jej zvolilo, ale církevní futurologové tento jev v rámci velkých problémů přehlížejí. Nermalou vinu máme na této situaci i my.

K jinému závěru dojdeme při srovnávání počtu kněží od roku 1900 do dneška. Prakticky zůstává konstantní, tj. asi 400,000, ale počet katolíků se téměř zdvojnásobil. Pokles kněžských povolání je snad zažehnán, jak nám ukazuje srovnání: v roce 1973 bylo 45,300 bohoslovců, v roce 1984 jich bylo 65,000 a v malých seminářích bylo 138,000 seminaristů. Podobně bez velké změny zůstává počet řeholnic (asi 1 milión). Musíme konstatovat, že církve ztrácí klerikálně řeholní charakter, který jí byl vlastní od stěhování národů až do nedávné doby. Tato skutečnost vyvolává i organizační těžkosti. Jak zajistit

farní a diecézní strukturu, kde brát odborné pracovníky? Právem můžeme mluvit o nové formě církevních struktur, jak to umožňuje také nový kodex kanonického práva. Plní se předpověď Josefa de Maistra a Adama Mickiewicze, kteří viděli jako první etapu církve antické křesťanství, které bylo vystřídáno středověkým klerikálním křesťanstvím, druhou etapou církve, a předpověděli nezávisle na sobě explozi laického křesťanství. Do této vize bych zařadil *Katolickou akci Pia XI.* a teologii laikátu Yves Congara, která se prosadila na Druhém vatikánském koncilu; z ní se zrodila základní společenství. Marxistickou infiltrací některých základních komunit je třeba chápat jako partikulární a přechodný jev, ale není radno toto nebezpečí přehlížet. Konečný plán těchto marxistických buněk je schizma latinsko-amerického katolicismu.

★★★★

Naše církev

Je církvi v Druhém světě a navíc je její situace výrazně určována její zeměpisnou polohou a historickým vývojem. Patříme k zemím s nejsilnější areligiozitou a výrazným bojovým ateismem. Tato skutečnost je typikem českým, a to jak národnostně, tak územím. Neplatí ani pro Slovensko, ani pro Moravu. Bez přiznání této skutečnosti nejsme schopni porozumět dnešní situaci. Z historického hlediska musíme přiznat do dnešního dne existující katolicko - protestantský antagonismus a osvícensko - liberální dědictví, které nepůsobilo na církve pouze zvenčí, ale vnitřně rozrušilo a téměř pohltilo barokní reformu českého katolicismu. Josefínismus, plod c.k. osvícenství, nebyl v naší církvi překonán doposud, především ve

vztahu církev a stát (ze strany členů církve, jak kněží, tak věřících), ve vztahu k řeholnímu životu, lidovým a tradičním formám zbožnosti (pouti, úcta k svatým apod.). Zde jsou kořeny odcizení církve lidovým vrstvám. Náboženské spolky a pouti byly suplovány socialistickými a liberálně nacionalistickými sdruženími, jejichž členové byli až fanatickými vyznavači těchto „nových náboženství“ a jejich slavnostních srazů a „poutí“. Směrem do budoucna dědictví josefinismu uzavřelo a uzavírá naši církve novým a potřebným iniciativám. I pojosefínské řehole se etablovaly převážně do farní státního modelu církevního života u nás; všechny nové iniciativy musely být vybojovány na všech frontách i uvnitř řeholních společenství.

Ve 20. století přistoupil silný vliv liberalismu a marxismu, což bylo dáno působením školy a sdělovacích prostředků. Starší generace je více zasažena liberalismem, střední a mladší spíše marxismem. Nežijeme jen historií, ale je to přítomnost, která působí na naši církve doma. Považuji za nutné uvést stručný statistický přehled současného stavu, který může nahradit mnoho stránek textu.

V ČSSR je 4,377 farností: Čechy 1,939, Morava 1,181, Slovensko 1,257. Kněží 3,319: Čechy 910, Morava 956, Slovensko 1,453.

Křty narozených: Čechy 15 %, Morava 55 %, Slovensko 65 %. V celé republice je pokřtěna více než třetina narozených dětí. Více než 35 % sňatků je uzavíráno církevně. Téměř 80 % zemřelých je pohřbíváno s církevním obřadem. Relace, které platí o křtu, platí i v ostatních úkonech, to znamená, že nejmenší podíl mají Čechy.

Podle průzkumu religiozity občanů od 15 let, který uskutečnil nedávno Ústav ateismu, můžeme získat určitý přehled pro základní orientaci, aniž bychom zveličovali význam a pravdivost této statistiky:

Podle ní je v CSR 59 % nevěřících a na Slovensku 37 %. Vyhraněný ateistický názor má v CSR 14 % a na Slovensku 9 %. Sumárně je religiozita hodnocena následovně: V obou republikách jsou římská katolíci nejvýraznější skupina.

Rozsahem ateističnosti je na prvním místě Západočeský kraj s okresy Tachov, Plzeň - sever, Rokycany. Severočeský kraj je na prvním místě v areligiozitě a v religiozitě bude za Východočeským krajem. Východočeský kraj má nejvyšší religiozitu v Čechách. Tradiční religiozitou i areligiozitou je nad průměrem v ČR. Jihomoravský kraj je nejreligióznějším a nejméně areligiozním v ČR. Ústav ateismu vyžaduje mobilizaci sil k boji za ateisaci kraje. Především doporučuje zaměřit se na mládež, u které je často nevyhraněná religiozita. Severomoravský kraj má nadprůměrnou religiozitu v ČR, areligiozita je v celkovém průměru. Tento kraj má nejvyšší procento nevyhraněné religiozní mládeže, což je pro nás alarmující fakt, neboť ukazuje na nedostatečnou výchovnou funkci katolické rodiny a zanedbávání mládeže ze strany duhovenstva.

Na Slovensku je pořadí krajů vzhledem k religiozitě následující: Východoslovenský, Středoslovenský, Západoslovenský. Bližší rozbor neuvádím, protože sledujeme ČR.

Nárůst ateistických forem byl největší u obyvatel Západočeského kraje a Severočeského kraje. Menší byl v Praze a ve Východočeském kraji.

Pokles religiozity podle věku má takovouto tendenci:

Náboženství z dětství si udržuje:

	ČSR	SSR
Skupina 15-19 let	64%	58%
Skupina 20-44 let	50%	50%
Skupina 45-59 let	53%	53%
Skupina 60- let	68%	85%

Za důležité považuji také přehled účastníků bohoslužeb všech vyznání:

	ČSR	SSR
1. Pravidelná účast:	470,000	800,000
2. Občasná účast:	550,000	490,000
3. Ojedinelá účast:	1,030,000	480,000
4. Neúčast		

na bohoslužbách: 3,900,000 1,200,000
Uvedený počet účastníků bohoslužeb nám ukazuje radikální převahu účastníků bohoslužeb na Slovensku. Nelze tedy považovat počet kněží na Slovensku za optimální. Vždyť na ně připadá dvojnásobný počet věřících. Alarmující je průměrný věk kněží, zde nebude význačný rozdíl mezi

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ

Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu 31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ**

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků, Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality - kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny narozeniny a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE
hostitelka Jarka

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku a neb z dalších míst USA.

3. a 17. září, 2. a 16. října, 6. a 20. listopadu.

Každý zájezd je na 16, 23 a nebo na 30 dní pobytu.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy z Chicaga do 15. září \$868 a pak \$728.

Z New Yorku do 15. září \$729 a pak \$618.

Výhodná cena do Vídně \$652.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Skupinové odlety z Prahy do New Yorku a zpět jen za \$711 s pobytem až do jednoho roku. Máme zvláštní výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky.

Tuzex - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Vyřizujeme rovněž zaslání balíčků do Československa.

Vyžádejte si podrobené informace u firmy:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

ČSR a SSR. 77 % kněží je starších než 60 let. Přehledná tabulka vypadá následovně:

Do 30 let: 2,4%	do 70 let: 58%
Do 40 let: 2,6%	do 80 let: 15%
Do 50 let: 6 %	pres 80 let: 4%
Do 60 let: 12%	

Za posledních 10 let zemřelo 556 kněží. Za předpokladu 50 bohoslovců v ročníku by se zlepšila perspektiva personálního stavu v roce 2000. Futurologický předpoklad: 1,250 kněží v ČSR, z nichž 52 % by bylo mladších 60 let. Tedy ne 3/4 důchodců, jak je tomu dnes. Znamená to však, že církve musí počítat s tím, že další třetina farností nebude obsazena. Stav pokřtěných nemluvnat se v posledních letech stabilizoval na 35 % populace (v Praze je to 15 %). Nadějnější jsou křty mládeže ve věku 15-20 let a dospělých, především ve městech.

Tato hrstka čísel měla přivést k zamyšlení nad dnešní situací. Následující řádky chtějí shrnout faktory, které přivedly nebo udržují nynější stav.

★★★★★

Faktory vytvářející danou situaci

A. Vnější tlak na církve:

a) Vnější ateisace vychází z předškolních a školních zařízení, která působí především autoritativně jak na rodiče, tak na děti. Ateismus je součástí osnov a dokonce protinábožensky, někdy až stupidně, se vykládají všechny předměty. Výjimkou by snad mohl být tělocvik. V dospělém věku k tomu přistupují různá školení a působení politických a společenských organizací, ty mají působit nejen teoreticky, ale i prakticky. Ateisaci slouží masové sdělovací prostředky, literatura, přímo nebo nepřímo (pomocí nakladatelské politiky) a kultura vůbec; literární díla jsou interpretována, předělávána, vynechávány určité pasáže apod. Rovněž je tlak na zaměstnavatele, aby usiloval o ateisaci zaměstnanců. Ve výrobní sféře tato tendence zůstává jenom „zbožným snem“.

b) Ateisace zastrasováním je další způsob, s kterým se setkáváme od 50. let. Od zesměšňování individuálně i ve sdělovacích prostředcích přes zastrasování a vyhrožování až k policejnímu šikanování, jako jsou různá legitimování při církevních slavnostech, předvolávání na výslech, nucení ke scházení v restauracích či parcích s tajnými policisty nebo návštěvy v bytě, které někdy končí domovními prohlídkami. Sem patří také nedovolené otvírání korespondence a zásilek i odposlech telefonátů. Vyvrcholením je uvěznění pro tzv.

maření státního dozoru nad církvemi (§ 178 tr.z.), u kněží v duchovní správě tomu většinou předchází odnětí státního souhlasu k veřejnému výkonu duchovenské činnosti. Někdy se dokonce sahá k vyhrožování i bití; povážlivé otazníky visí nad některými úmrtími.

Jistou podskupinu tvoří administrativní, často polotajné instrukce, které z věřících činí druhořadé občany státu. Je to zábrana výkonu určitých povolání (učitel, státní služba apod.), nemožnost dosáhnout vedoucího postavení, dokonce i platový postih, protože tak to vymezuje bodové hodnocení, které určuje výši mzdy.

U dětí a mládeže je náboženství překážkou přijetí na odborné, výběrové nebo vysoké školy. Také při získávání zaměstnání to může hrát negativní roli.

c) Naposled bych chtěl ještě připomenout „vnitřně-vnější“ ateisaci. Je zvenčí infiltrována jistými orgány do života církve, aby na první pohled jako by vyrůstala ze života církve.

Za formu ateistického nátlaku můžeme považovat státní souhlas, který se uděluje zcela libovolně. Činnost kněze se omezuje na minimum. Personální politiku církve určují církevní tajemníci a jiné tajné složky. Rozhodují o umístění duchovních, jejich funkčním i hodnostním zařazení.

Jinou formou je zakládání organizací a hnutí, které mají za úkol rozbít jednotu v církvi a paralyzovat její vlastní činnost. Takovou organizací byla neúspěšná „Katolická akce“ v 50. letech a hlavně Mfrové hnutí katolického duchovenstva, kterého pastorkem je PiT. Byla dokonce sondována v průběhu 35 let po dvakrát možnost založení národní schizmatické církve. Tyto pokusy se ukázaly nemožnými. Sem také patří vydávání náboženských publikací, jako jsou *Katolické noviny*, *Duchovní pastýř* apod., které výběrem témat a příspěvatelů musejí plnit záměry publikační politiky. Není to skutečně církevní tisk.

B. *Vnitřní tlak*, kterým působí dnešní situace na život církve, můžeme charakterizovat následujícím způsobem:

a) Fenomén vymírající církve je nejvýrazněji pocíťován v Čechách a nejvíce zasaženou vrstvou je starší a střední generace, která pamatuje liturgický a náboženský život v minulosti. Rovněž klérus je zasažen pocitem frustrace vzhledem k rapidně menšímu počtu návštěvníků bohoslužeb, udílení svátostí, vyučování náboženství.

b) Přestárlá a vymírající personální struktura zasahuje na všech stupních aktivitu církevního života. Tento problém postihuje konsistoře, vikariáty, farní úřady, kostelní a farní personál. Na všech úrovních se setkáváme s neschopností, která je zaviněna věkem, nemocí a neobdobností.

c) Tato skutečnost působí jistou míru demoralizace; na určitých místech jsou odborně nebo morálně nevhodní lidé, kteří dávají špatný příklad jak podřízeným, tak věřícím nebo působí zpozdření náboženského života.

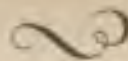
d) Nevyhovující a nedostatečná náboženská formace kněží a věřících zavinuje hrubé chyby v rodinné výchově, chaotickou a nevyhovující výuku náboženství. Velmi častým jevem je absence duchovního vedení, které mnozí kněží nejsou schopni poskytnout z důvodu nedostatečné přípravy a také nedostatku času.

e) Nedostatečná, často až minimální náboženská a kulturní vzdělanost je problémem, který postihuje vlivem úpadku školství a společenského života kněze i věřící.

f) Snad jako poslední bych chtěl uvést často téměř absolutní neinformovanost v oblasti teologického, církevního, kulturního a politického dění, která postihuje všechny stupně církevní hierarchie i věřící v našich zemích.

Vím, že jmenované faktory jsou uvedeny trochu jednosměrně, že ne vždy vypadá situace tak neutěšeně. V hrubých rysech platí, že církevní

život není v dobrém stavu. Jsou i nadějně vyhlídky, ale to je jiná kapitola. -dd-

Podněty katolíků k řešení situace věřících občanů v Československu

Veřejní činitelé státní a církevní, mluvící o poměru státu a církvi, vícekrát konstatovali, že v této oblasti dosud existují otevřené otázky. Je proto spravedlivé a v souladu s naší ústavou (čl. 29), abychom se jako věřící občané také k nim vyjádřili a tak kladně přispěli k jejich řešení.

Ve svých návrzích vycházíme z možností, které nám poskytuje naše ústava, z přijatých helsinských dokumentů a především dodržování základních zásad marx-leninismu v náboženské oblasti, ve kterých se uvádí, že „každý musí mít volnost vyznávat jakékoliv náboženství nebo nevyznávat žádné náboženství; dělat nějaké rozdíly mezi občany, pokud jde o jejich práva, v souvislosti s náboženským vyznáním je naprosto nepřijatelné; z oficiálních dokumentů musí být bezpodmínečně odstraněna jakákoliv zmínka o tom či onom vyznání občana; církve se musí stát úplně svobodnými, na státní moci nezávislými spolky občanů stejného smýšlení - jen důsledné splnění těchto požadavků může skoncovat s hanebnou a prokletou minulostí, kdy církve hly v nevolnické závislosti na státu“ (Marx - Engels - Lenin, O ateismu, nakl. Svoboda, Praha 1974, str. 137).

(Dokončení v příštím čísle)

Vladimír Kríž: NEZAPOMÍNEJTE NA TUWU!

V době, kdy jsme vzpomínali smutného výročí okupace naší vlasti v roce 1968, neměli bychom zapomínat ani na ostatní oběti rozpínavosti novodobého ruského impéria. Litva, Lotyšsko, Estonsko, Mongolsko, Afghanistan - všechny tyto státy byly nebo jsou okupovány sovětskými vojsky. Kdo však si ještě dnes vzpomene na TUWU?

TANNU TUWA - Tuvinská republika, vznikla jako samostatný stát ve střední Asii po 1. světové válce. Tato horská zemička, která na severu sousedila se SSSR a na jihu s Mongolskem, byla sice sovětským satelitem, jak státním zřízením, tak zahraniční politikou, ale přesto to byl nezávislý stát, který byl i členem Společnosti národů. Vzdor tomu, že se republika snažila nepoštvat na sebe svého mocného souseda, byla r. 1944 okupována ruskými vojsky a připojena k Sovětskému svazu jako „Tuvinská autonomní oblast.“

Její prezident i vláda zmizeli přes noc kdesi v sovětském „gulagu“. V době končící 2. světové války vyvolal tento akt zvěle jen málo pozornosti a protestů ve světě, který měl jiné „vážnější“ starosti. Právě tak jako o rok později, kdy byla ke komunistickému Rusku připojena naše Zakarpatská Ukrajina.

PROSÍME

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obsluží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

VOICE OF THE NATION

CLEVELAND NEWS
Česká sň Karlín
 5304 Fleet Avenue

ST. WENCESLAUS DAY PARTY

Honoring Václav Hyvnar & Václav Hesoun

WED., SEPT., 30, 1987

Duck & Dumplings from 6:00 P.M.

(Pork if Ordered Ahead)

Music By EMIL HRONEK'S KARLIN BRASS

Donation \$7.50

VACLAV HYVNAR

Born August 19, 1922, Zavisice, Eastern Moravia. He grew up on the farm that was owned by his family for more than 200 years.

After the war Vaclav enrolled as a law student at Charles University in Prague and soon was known as an anticommunist student leader. In February 1948 he helped to organize, in Prague, massive student demonstrations against the communist takeover. Trying to escape, he was arrested and spent 4 months in the infamous Pankrac prison.

Vaclav and his student sweetheart Mila escaped from Czechoslovakia in September 1948. After a short stay in Germany they moved to Paris, France where they were married in July 1949.

They immigrated to the U.S.A. in December 1951 and settled in Cleveland. Vaclav started as a machinist apprentice at Lempeco on Dunham Rd, during the era of the Strnad and Blazek ownership. He joined the Czechoslovak Daily Novy Svet as an associate editor in 1954. After Mr. Matousek's death Vaclav became editor in chief.

In 1963 he began his life in public service after being named Deputy County Auditor by Ralph J. Perk. In 1971 he moved on to the Mayor's office when Mr. Perk was elected Cleveland's Chief Executive and served with distinction for six years as the Administration's top ethnic advisor. Mayor Voynovich recognized Vaclav's skill and re-appointed him Executive Assistant for Ethnic Affairs in 1979. Vaclav retired from the City Hall last Christmas.

Vaclav is President of National and District Alliance of Czech Catholics; President of Czech Cultural Gardens; Trustee of the Czech Guild of Holy Family Cancer Home; Honorary Chairman of All Nations Festival Foundation, and with

Joe Kocab produces and directs the Czech Voice of Cleveland radio program for the past 20 years.

Vaclav is a member of Our Lady of Lourdes Church; St. Joseph Society # 156, C.C.U.; Lodge Cleveland; W.F.L.A.; Association of Polish Women; First Slovak Catholic Union; Slovak National Society, and life member of Karlín Hall.

Vaclav and Mila are the proud parents of two children, daughter Ludmila, and son John, presently a Corporate Attorney in Boston.

In his younger days Vaclav played soccer, tennis and volleyball. He is also known as an avid fisherman and mushroom hunter.

VACLAV HESOUN

Born September 14, 1920 at Kluky, near Pisek, Southern Bohemia. He worked for the Czechoslovak Post Office; he married in October 1945, but his wife died after their only child Eva was born, just before Christmas 1946. He then lived in Prachatice, the birthplace of the first American male saint, St. John Nepomucene Neumann. In Prachatice he was a member of the city and county council. After the communist coup d'etat, Vaclav escaped to the U.S. Zone in Bavaria March 31, 1948. In June moved to France. At the beginning he worked as a laborer in the steel industry. In fall of 1950 he became a secretary of the Czechoslovak Committee serving the Czech and Slovak refugees.

He emigrated to Cleveland in May 1956. He got his first job through Joe Rusnak at Dracco Co. on East 116th St. He joined the Novy Svet Publishing Co. in 1957 and after a couple of years he became and experienced printer and linotypeman. In 1963 he left for Chicago and worked there as a linotypeman for Hlasatel. He returned to the Novy Svet in 1970, and three

years later Mayor Perk offered him a job in the city printery where Vaclav worked until his retirement in Spring 1986.

Immediately after his arrival in Cleveland, Vaclav became very active in Krajansky Vybor and District Alliance of Czech Catholics. He also joined St. Joseph Society # 156 C.C.U. and Lodge Cleveland W.F.L.A. Vaclav is also an outstanding actor and performed many times with the Czech Dramatic Society Vcelka and Vojan.

Presently Vaclav serves as; President of Lodge Cleveland W.F.L.A.; secretary of the District Alliance of Czech Catholics; recording secretary of Krajansky Vybor; trustee of the Czech Guild of the Holy Family Cancer Home; Director of the National Alliance of Czech Catholics; member of the executive committee of the Czechoslovak National Council of America; and a guard in the St. Joseph Society # 156 C.C.U. Now living on Portage Ave., Vaclav is a member of Our Lady of Lourdes Church, and a life member of Karlín Hall.

During his stay in Chicago, Vaclav was a cofounder and secretary of „Club Domov” which successfully staged the Czech Passion Play, and they twice presented this religious drama at the Bohemian National Home.

Vaclav's daughter Eva is happily married to Zdenek Komrska. They reside in Prachatice. Vaclav is also a proud grandfather of Evicka and Zdenek. They visited Cleveland several times.

Vaclav's world is books and history. He is recognized as an expert on Czech and European history as well as an expert on Czech immigration in Cleveland. Presently he is working on the history of the National Alliance of Czech Catholics in the U.S.A.

LAKE VILLA -
VACANT 6.83 ACRES
Partially wooded in very desirable 1 acre zone residential area, halfway to Chicago and Milwaukee, situated between two springfed lakes with lake rights to both; only few minutes to xpy; N of Hwy 132 E of Hwy 83
\$95,000 call Libby Moudry
☎ (312) 381-0500
Co. Name: R. Starck & Co.

U.S. Base Important

Because of inadequate and prejudiced coverage by the media the Australian people do not get enough or very accurate information about events in the Pacific, just a few hundred miles north of New Guinea. Something important has happened for the future of this area and I will make the point.

There the voters of the miniature state of Palau voted in a referendum to change the constitution, to introduce better political and economic co-operation with the U.S., mainly to allow U.S. nuclear armed warships to use local deep water ports.

The Palau group consists of 27 little islands 400 sea miles east of the Philippines and on 478 km² lives 15,000 inhabitants.

It is a very important strategic position and came to attention of sea powers two centuries ago.

First, there were the Spanish, later on in World War I the Germans, then from 1917 the Japanese, and in 1947 U.N. gave mandate over it to the U.S. which keep the economy and administration of Papau going by injecting U.S. \$10 million annually.

At present with the uncertainty about the future of its bases in the Philippines the U.S. promised to invest \$1 billion in Palau to secure permission to use its ports.

So president Lazarus Sali, who likes the offer, called a referendum and on Friday, August 21, 73 p.c. of voters approved the deal and the U.S. hopefully will have a new strategic base in this part in the Pacific.

Naturally there is plenty of protest from professional leftist agitators.

They accuse the U.S. of bribing the people of Palau with U.S. \$66,666 per person and called this unethical.

Yet the Americans pay their way to get influence in world politics in hard currency, while their chief opponents, the Soviets, do not use money or economic aid, but brute force, deception and blackmail.

The Australian people should feel safer and happier to know that the U.S. does not lose interest in our part of the world.

Harry Nermut

CODEL

COORDINATION IN DEVELOPMENT
 PO Box 526, Godwin Ave., Midland Park, NJ 07432

Protestants and Catholics working together in Third World development. Meeting people's needs in health, education, community development, and agriculture in 42 countries. CODEL is helping people to help themselves. Won't you help too? Non-profit; tax deductible contributions. For more information write CODEL, attention Nate VanderWerk.

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
 Federal Home Loan Bank System™

Road 12 & Grand Ave.
 FOX LAKE, ILL. 60020
 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
 —up to \$100,000.00—
 by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
 — a Save-by-Mail plan,
 — easy-to-serve-you office facilities,
 — fast service,
 — free parking.
 Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
 CHICAGO, ILLINOIS 60623
 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
 N. RIVERSIDE, IL. 60546
 PHONE: 442-5700